

noviny občanov Vavrečky

Vavrečník

Číslo 4/2025

Príhovor starostu

Milé Vavrečanky, milí Vavrečania,

čas neúprosne beží, deň sa strieda za dňom a na dvere nám klope koniec roka so svojim stálym koloritom. Ako prvý nás navštívil sv. Mikuláš. Potešil našich najstarších obyvateľov a nezabudol ani na tých najmenších. Adventné obdobie sa v našich rodinách, vo farnosti, v školských zariadeniach a zamestnaniach nieslo v znamení príprav na najkrajšie sviatky roka – Vianoce. Každý z nás rozmýšľa nad tým, čím poteší svojich najbližších pod vianočným stromčekom. Detúrence píše Ježiškovi, aký darček by im pod stromčekom urobil najväčšiu radosť. Mamičky majú plnú hlavu príprav na vianočné sviatky, nesmú zabudnúť na nič, čo by mohlo na sviatky „zachýbať“ a oteckovia stavajú vianočné stromčeky.

A prichádza aj koniec roka... Je to čas bilancie a nových záväzkov na nadchádzajúci rok. Tento rok sme otvorili zrekonštruovanú budovu Základnej školy, zrekonštruovali Dom smútku, dovybavili a dobudovali Zberný dvor. Boli to projekty, kde sa základnej škole a obci podarilo získať finančnú podporu z podporných zdrojov. Pri projekte zateplenia budovy Kultúrneho domu nás brzdí kontrola verejného obstarávania, ktorá trvá už niekoľko mesiacov a stále čakáme na jeho výsledok, ktorý je kľúčový pre realizáciu projektu. Verím, že v najbližších týždňoch nám bude doručený výsledok kontroly a my budeme môcť s príchodom jari rozbehnúť stavebné práce. Ukončili sa jednoduché pozemkové úpravy v časti Rakytiny a pozemky boli odovzdané ich vlastníkom. Obec v rámci svojich možností udržiavala verejné priestranstvá a zabezpečovala chod samosprávy. V obci máme veľa problémov, ktoré čakajú na vyriešenie, no zároveň vyžadujú nemalé finančné zdroje. Niektoré čakajú na svoje vyriešenie roky, ak nie desaťročia. Verím, že sa nám budúci rok podarí vyriešiť potok pri radovkách a z časti aj stav komu-

nikácií v lokalite Starý mlyn. Treba si však uvedomiť, že to sú projekty, pri ktorých nevieme získať finančnú podporu a musia byť realizované z vlastných zdrojov obce. Obec sa v súčasnosti uchádza o finančný príspevok na rekonštrukciu starej budovy Materskej školy a na dobudovanie športového areálu pri budove Základnej školy. V najbližších týždňoch uvidíme, či s našimi žiadosťami uspejeme.

Milí spoluobčania, dovoľte mi, aby som Vám v mene zamestnancov obecného úradu, poslancov obecného zastupiteľstva a v mene mojom, zaželel pokojné prežitie vianočných sviatkov, nech v príjemnom rodinnom prostredí znejú vianočné koledy a rozvoniava vianočná kapustnica. Do Nového roka Vám spoločne prajeme veľa zdravia, šťastia a veľa pracovných a osobných úspechov.

*Ing. Karol Pjenteľ,
starosta obce*

*Požehnané
a radostné Vianoce,
šťastný nový rok,
zdravie a pokoj
do každého domu
praje
kolektív Obecného úradu*

MIESTNE DANE

Dňa 05.12.2025 sa uskutočnilo posledné stretnutie Obecného zastupiteľstva vo Vavrečke, na ktorom sa rozhodovalo aj o výške a podmienkach miestnych daní v našej obci na nasledujúci rok. Na základe podrobnej finančnej analýzy starostu obce zastupiteľstvo dospelo k názoru, že pre rok 2026 nie je potrebné výrazne meniť výšku sadzieb miestnych daní.

Prijaté bolo len nové Všeobecne záväzné nariadenie č. 9/2025 o miestnom poplatku za komunálny odpad a drobný stavebný odpad na území obce Vavrečka, a to hlavne z dôvodu zmien akceptovaných dokladov pre úľavu, resp. odpustenie poplatku.

POPLATOK ZA KOMUNÁLNY ODPAD

Poplatok za komunálny odpad pre občanov na rok 2026 ostáva vo výške 0,0959 € za osobu a kalendárny deň (t.j. **35,00 € osoba/kalendárny rok**). Za tento poplatok dostane daňovník **5 ks žetónov** na označenie smetnej nádoby určenej na vývoz.

Princíp označovania smetnej nádoby určenej na vývoz ostáva zachovaný ako v roku 2025. Smetiari vysypú len tú nádobu, ktorá bude označená žetónom. Ak daňovník používa väčšiu KUKA nádobu (220/240 l), označiť ju musí dvoma žetónmi. Opätovne Vás prosíme, **SEPARUJTE ODPAD** v maximálnej možnej miere.

Pre podnikateľov, ktorí majú zavedený nevážený množstvový zber komunálneho odpadu je určená sadzba dane vo výške: **0,051 € / 1 liter, v prípade používania 110/120 litrovej nádoby a 0,048 € / 1 liter, v prípade používania 1100 litrovej nádoby**. Výška poplatku sa určí ako súčin sadzby poplatku, objemu zbernej nádoby, frekvencie odvozov a počtu zberných nádob. Podnikateľ, ktorý sa chce prihlásiť, resp. nahlásiť nejakú zmenu tak musí urobiť písomne, prostredníctvom registračného listu. Tlačivo je dostupné na obecnom úrade alebo na webovej stránke obce, v sekcii SAMOSPRÁVA-AKOVYBAVIŤ-KOMUNÁLNYODPAD.

Jediná sadzba, ktorá sa novým VZN mení je sadzba miestneho poplatku za vážený množstvový zber drobného stavebného odpadu, a to na sumu 0,04 € za kg drobného stavebného odpadu.

ZNÍŽENIE/ODPUSTENIE POPLATKU

Upozorňujeme občanov, že ak žiadajú o zníženie/odpustenie poplatku, je potrebné priniesť **ŽIADOSŤ** a potrebné doklady na Obecný úrad vo Vavrečke alebo ich poslať mailom na adresu dane@vavrecka.sk. Žiadosť je dostupná na obecnom úrade alebo na webovej stránke obce, v sekcii SAMOSPRÁVA-AKOVYBAVIŤ-KOMUNÁLNYODPAD. Ak bola poskytnutá úľava minulý rok, neznamená to, že bude automaticky poskytnutá aj v roku 2026. Zároveň pripomíname, že ak doklad nie je vystavený v slovenskom jazyku alebo českom jazyku, je potrebné predložiť aj jeho preklad do slovenského jazyka, pričom úradný preklad dokladu sa nevyžaduje.

ŠTUDENTI

Nárok na zníženie poplatku vo výške 20% má občan – študent, ktorý sa viac ako 90 dní v zdaňovacom období nezdržiava alebo nezdržoval na území obce. V tomto prípade sa študentovi alikvotne zníži aj počet vydaných žetónov. Daňovník, ktorý má nárok na túto úľavu, je povinný podať žiadosť o zníženie poplatku a predložiť nasledovné doklady:

- potvrdenie o návšteve školy, ak je poplatníkom študent študujúci mimo SR alebo
- povinné údaje a potvrdenie o prechodnom ubytovaní v študentskom domove – internáte alebo kópiu zmluvy o prechodnom ubytovaní mimo trvalého pobytu (kompletná nájomná zmluva), ak je poplatníkom študent študujúci v rámci SR mimo región obce. V prípade, ak je nájomná zmluva uzatvorená na dobu neurčitú, je potrebné priložiť k nej aj potvrdenie prenajímateľa, že nájomný vzťah v aktuálnom zdaňovacom období naďalej trvá.

Apelujeme na študentov, ktorí chcú požiadať o úľavu za oba polroky/semestre, aby tak spravili z dôvodu zjednodušenej administratívy naraz - na konci kalendárneho roka.

ZŤP a OSOBY STARŠIE AKO 70 ROKOV

Nárok na zníženie poplatku vo výške 50% má občan, ktorý je:

- starší ako 70 rokov alebo
- držiteľom preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím alebo
- držiteľom preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom.

Daňovník obdrží plnú výšku žetónov na osobu, teda 5 ks. V prípade nároku na úľavu z titulu veku, nemusí občan o úľavu požiadať, nakoľko obec disponuje evidenciou obyvateľov. Držiteľia ZŤP preukazu však o úľavu musia požiadať každoročne, pretože v priebehu roka môžu nastať zmeny a obec nedisponuje aktuálnym zoznamom držiteľov preukazov ZŤP.

OSOBY NEZDRŽIAVajúCE SA V OBCI VIAC AKO 90 DNÍ

Nárok na úplné odpustenie poplatku má občan v prípade, ak sa nezdržiava alebo sa nezdržoval na území obce viac ako 90 dní v zdaňovacom období. Obec mu zníži ročný poplatok o **100 % za obdobie, za ktoré sa v obci nezdržoval**. (napr. občania, ktorí žijú mimo obce a zaplatili za kom. odpad v inej obci/meste; občania, ktorí sa celoročne zdržiavajú v zahraničí; osoby hospitalizované v liečebni a pod.). Aj v tomto prípade správca dane zníži alikvotne počet vydaných žetónov. Osoba, ktorá požaduje úľavu musí predložiť písomnú žiadosť a niektorý z nasledujúcich dokladov:

- ak poplatník dlhodobo pracuje (a teda aj žije) v zahraničí, tak potvrdenie o prechodnom pobyte alebo kópiu zmluvy o prechodnom ubytovaní mimo trvalého pobytu (napr. nájomná zmluva) **A SPOLU S TÝM AJ** potvrdenie od zamestnávateľa. Upozorňujeme, že nájomná zmluva musí byť kompletná. V prípade, ak je uzatvorená na dobu neurčitú, je daňovník povinný priložiť aj potvrdenie prenajímateľa, že nájomný vzťah v aktuálnom zdaňovacom období naďalej trvá.,
- poverenie na vykonávanie pastoračnej alebo odbornej činnosti v cirkvi alebo kópiu zmluvy o prechodnom ubytovaní mimo trvalého pobytu, ak je poplatníkom osoba aktívne vykonávajúca pastoračnú alebo odbornú činnosť,
- potvrdenie zariadenia poskytujúceho službu zdravotnej starostlivosti, alebo službu sociálnej starostlivosti bytovou formou, ak je poplatníkom klient takéhoto zariadenia,
- iné potvrdenia: napr. potvrdenie alebo kópiu dokladu o úhrade poplatku za odpady z iného mesta/obce, potvrdenie zo zariadenia na výkon trestu a pod.

DAŇ Z NEHNUTEĽNOSTI

Sadzby daní z nehnuteľností pre rok 2026 ostávajú rovnaké ako v roku 2025, a teda:

Druh pozemku	Sadzba dane
Orná pôda, trvalé trávnaté porasty	1,25 %
Záhrady	1,00 %
Zastavané plochy a nádvorcia, ostatné plochy	1,00 %
Lesné pozemky	1,25 %
Stavebné pozemky	0,75 %
Druh nehnuteľností	Sadzba dane
Stavby na bývanie, drobné stavby, stavby na pôdohospod. produkciu, chaty, stavby na individuálnu rekreáciu...	0,15 €
Samostatne stojace garáže, hromadné garáže	0,20 €
Priemyselné stavby, stavby na ostatné podnikanie	1,50 €
Ostatné stavby	0,30 €
Príplatok za podlažie	0,12 €
Byty a nebytové priestory	0,15 €

Občania, ktorí v priebehu roka 2025 kúpili, dostali, alebo naopak predali či darovali svoj majetok (pozemok, stavbu, byt), **sú povinní** podať písomne daňové priznanie **do konca januára 2026**. Rovnaký termín platí aj pre daňovníkov, ktorých stavebné alebo kolaudačné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v priebehu roka 2025. Výnimka termínu podľa zákona existuje v prípade dedenia. Daňovník je povinný priznať zdedený majetok **po dedičskom konaní, a teda aj v priebehu roka**. Daňová povinnosť mu vzniká prvým dňom nasledujúceho mesiaca po mesiaci, v ktorom dedičské rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Tlačivo daňového priznania je dostupné na obecnom úrade alebo na webovej stránke obce, v sekcii SAMOSPRÁVA-AKOVYBAVIŤ-MIESTNEDANE.

Prenájom hrobových miest

Miesto posledného odpočinku našich blízkych je prejavom úcty, lásky a spomienky.

Starostlivosť o hrobové miesta nie je len povinnosťou, ale aj spôsobom, ako si uctiť pamiatku našich zosnulých príbuzných. K tejto starostlivosti patrí nielen úprava a zveľaďovanie pomníkov, ale aj úhrada poplatkov za prenájom hrobových miest. Preto prosíme všetkých nájomcov hrobových miest, aby venovali pozornosť aktuálnosti svojich zmlúv a úhradám nájomného za prenájom hrobových miest. Na našej obecnej stránke www.vavrecka.sk nájdete „VIRTUÁLNY CINTORÍN“, kde si môžete skontrolovať úhrady za prenájom hrobových miest.

Nájomné zmluvy sa uzatvárajú na 10 rokov, poplatok je:

- Jednohrob 3,30 eur/ 10 rokov
- Dvojhrob 6,60 eur/ 10 rokov
- Trojhrob 9,90 eur / 10 rokov

Ďakujeme, že si vážite pamiatku svojich blízkych aj starostlivosť o spoločný priestor cintorína.

Štefánia Škutová

Upozorňujeme občanov, že sa nahlasujú zmeny **všetkých pozemkov** – to znamená každý 1 m² pozemkov v intraviláne aj extraviláne obce, parcely registra C aj registra E.

V prípade, ak osoba prenajíma pozemky napr. družstvu alebo urbáru a nie je to zapísané v katastry nehnuteľností, podľa zákona je daňovníkom platiacim daň z nehnuteľností vlastníkom pozemku. Odplatu za prenájom si majiteľ pozemku potom môže riešiť s nájomníkom.

MIESTNE DANE – DAŇ ZA PSA

Daň sa platí za každého psa staršieho ako 6 mesiacov. Sadzba dane je **5 € za jedného psa a kalendárny rok**. Akúkoľvek zmenu (vznik alebo zánik daňovej povinnosti) je potrebné oznámiť do 30 dní od zmeny. Občan musí podať zmenové daňové priznanie. Tlačivo je dostupné na obecnom úrade alebo na webovej stránke obce, v sekcii SAMOSPRÁVA-AKOVYBAVIŤ-MIESTNEDANE. Telefonické nahlásenie zmeny nepostačuje!

Podrobnejšie informácie o miestnych daniach a poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady platné pre obec Vavrečka sú zverejnené v platných VZN obce na webovej stránke a na úradnej tabuli obce.

Chceme požiadať občanov, aby pri platbe zadávali presnú sumu dane na eurocenty (**NEZAOKRÚHLUJTE SUMU!**) a uviedli vždy správny **VARIABILNÝ SYMBOL**. Je to dôležité kvôli správne spárovaníu dane a daňovníka.

Upozorňujeme daňovníkov, aby si vo vlastnom záujme skontrolovali rozhodnutia. Pokiaľ ste napr. dom skolaudovali, platí by ste mali za dom a záhradu, nie stavebný pozemok. Sadzba dane za stavebný pozemok je vyššia ako sadzba dane za záhradu. V prípade akýchkoľvek nejasností a otázok môžete kontaktovať obecný úrad.

Mária Kviatková

Spoločenská kronika

Narodili sa:

Bianka Barancová
Leonard Šalata
Maxim Vajdiar
Tobias Rajnoha

Opustili nás:

Karol Holub

Zosobášili sa:

Martin Jankuliak
a Miroslava Jurcová
Sandra Kristofčáková
a Branislav Dikoras

Jubilanti:**80 rokov**

Irena Fajčáková
František Jaroš
Elena Krivdová
Petronela Kurtulíková
Jozefína Solavová

85 rokov

Mária Buganová
Žofia Durdíková
Alojz Gandi
Ludmila Kršáková

Oznamujeme Vám, že **vývoz komunálneho odpadu** bude aj v roku 2026 prebiehať v pravidelných 2 – týždňových intervaloch (štvrtok v nepárny týždeň). KUKA nádobu je potrebné označiť novým žetónom na rok 2026, ktorý si môžete vyzdvihnúť na obecnom úrade počas úradných hodín.

Úradné hodiny OcÚ počas sviatkov:

22.12.2025 8:00-12:00 hod.

23.12.2025 ZATVORENÉ

29.12.2025 8:00-12:00 hod.

30.12.2025 8:00-12:00 hod.

31.12.2025 ZATVORENÉ

02.01.2026 ZATVORENÉ

05.01.2026 ZATVORENÉ

Otváracie hodiny zberného dvora počas sviatkov:

24.12.2025 ZATVORENÉ

27.12.2025 12:00 – 16:00 hod.

31.12.2025 ZATVORENÉ

03.01.2026 12:00 - 16:00 hod.

Dom smútku

Niekoľko si možno povie „konečne“. V mesiaci október sme ukončili práce na rekonštrukcii Domu smútku. Jeho interiér prešiel razantnou zmenou dispozície vnútorných priestorov v častiach, kde sa nachádzali sociálne zariadenia a kde sú umiestnené chladiace boxy. Boli tu vybudované nové sociálne zariadenia, technická miestnosť a nová kuchynka, ktorá bude slúžiť pre potreby pozostalých. V časti, kde sú umiestnené chladiace boxy, sme odstránili všetky murované priečky. Otvoril sa veľký priestor, ktorý posluží na dôstojnú rozlúčku a spoločnú modlitbu pozostalých. V týchto spomínaných priesto-

roch sme inštalovali infračervené žiariče, ktoré zabezpečia tepelnú pohodu počas chladných dní. Vo všetkých spomínaných priestoroch, spolu so vstupnou chodbou,

bola položená nová dlažba. Vstup do Domu smútku sme vyriešili ako bezbarierový - položením zámkovej dlažby. Boli vymenené dvere na vchode, ako aj východe z Domu smútku a inštalované dvere v časti sociálnych zariadení. V obradnej sále boli vymenené sklenené štíty strechy, na ktoré sme získali dotáciu z Pôdohospodárskej platobnej agentúry - v sume 42.581,12 Eur. V celom interiéri budovy boli „natiahnuté“ nové omietky a všetky priestory boli vymalované. Keď nám to dovoľí počasie, ešte nás čaká úprava vonkajších priestorov, výsadba živého plota a vysiatie nového trávnik.

Karol Pjenteľ

Ochotnícke divadlo Magura opäť rozosmialo Vavrečku

Sála kultúrneho domu vo Vavrečke sa v sobotu 15. novembra 2025 opäť niesla smiechom, potleskom a skvelou atmosférou. Ochotnícke divadlo Magura predstavilo komédiu Vladislava Mlynka **Z dažďa pod odkvap**.

Pred samotným predstavením privítala divákov **Mária Jankuliaková**, ktorá pripomenula, že komédia ukáže, ako to medzi mužmi a ženami občas „iskrí.“ Pohádame sa, urazíme, občas sa chceme aj rozvádzať, ale napokon si uvedomíme, že jeden bez druhého to nejde. A že svet by bol bez mužov i žien poriadne nudný.

Pod režisérskou taktovkou **Márie Jankuliakovej** a **Zdenky Buganovej** sa v hlavných úlohách predstavili **Marián Kasan**, **Mária Dupčáková**, **Beáta Melišíková**, **Tiamea Gonšenicová**, **Patrik Páterek** a deti **Miška Znaková** a **Katka Dupčáková**. Herci počas celého večera sršali energiou a vtipom a divákov si získali od prvej scény. Istotu v textoch mali v ochotnej a spoľahlivej **šepkárke Vierke Ondrekovej** a bez precíznej práce **zvukára Jozefa Hrkľa** by celé predstavenie jednoducho nebolo ono. Počas prestávky prispeli k príjemnej atmosfére aj skvelé **speváčky z vavrečského Klubu dôchodcov**, ktoré diváci odmenili veľkým potleskom.

Najviac textov mal tentokrát **Marián Kasan**, predstaviteľ otca rodiny. Na otázku, ako sa s tým popasoval, so smiechom priznal: „Učil som sa viac ako na maturitu. Textu bolo naozaj veľa. Začiatky boli ťažké, ale keď sa človek dostane do deja, už to ide.“

Pre **Timeu Gonšenicovú**, predstaviteľku Evky, to po malých rolách v divadelnom krúžku na základnej škole, bola prvá veľká divadelná skúsenosť. Prezradila, že generálka dopadla zle: „Vypadla mi polovica textu,“ hovorí so smiechom. „Ale keď som na premiére uvidela plnú sálu

a nadšenie ľudí, stres zo mňa úplne opadol a predstavenie sme zvládli nad očakávaniami.“

Režisérka, **Mária Jankuliaková**, doplnila, že prípravy sa začali už v marci: „Začali sme čítanými skúškami u mňa doma. Po letnej prestávke sme pokračovali v sále až do premiéry. Posledné týždne boli veľmi hektické – skúšky takmer denne. Predstavenie bolo oveľa náročnejšie než to predchádzajúce, viac hercov, viac textu a bolo ťažké zosúladiť prácu aj štúdium všetkých účinkujúcich. Ale ohlasy po premiére boli veľmi dobré. Tešíme sa na reprízu – tá

bude, ako vždy, opäť originálna. Chystáme sa s divadlom ísť aj do ďalších obcí.“

Podakovala tiež za finančnú podporu z dobrovoľného príspevku, z ktorej chcu dokúpiť dva chýbajúce mikrofónové porty a zvyšok opäť posunúť na dobrú vec.

Ochotnícke divadlo Magura opäť ukázalo, že vavrečskí ochotníci nehrajú pre potlesk, ale pre radosť – svoju aj divácku. A že humor je tou najlepšou iskrou, ktorá spája ľudí všetkých generácií.

Už teraz sa tešíme na ďalšie predstavenie!

Michaela Pazúriková

Remeslo má zlaté dno 2025

Vavrečka si aj tento rok, 11. októbra, pripomenula, že poctivá robota, tradície a šikovné ruky majú stále svoje miesto. Podujatie **Remeslo má zlaté dno** opäť zaplnilo kultúrny dom vôňami starých remesiel, ruchom návštevníkov a dobrou náladou, ktorá k tejto akcii už neodmysliteľne patrí.

Do sály zavítali remeselníci z blízokých aj vzdialenejších obcí. Každý z nich pri-

niesol kúsok svojej práce – ručne vyrábané dekorácie, drevené a kožené výrobky, šperky, keramiku, či rôzne darčekové drobnosti. Mnohí návštevníci sa pri ich stánkoch pristavili nielen kvôli nákupu, ale aj preto, aby sa porozprávali, nazreli „pod ruky“ majstrom a možno si spomenuli na časy, keď podobné remeslá boli súčasťou každodenného života.

K správnej atmosfére prispela aj vôňa tradičných jedál. Domáce koláče, makové šúľance, palacinky, placky, drzkový guláš, vavrečské šulky a ďalšie pochúťky mizli zo stolov rýchlejšie, než ich dobrovoľníci stíhali dopĺňať. Deti si užili tvorivé dielničky a starší návštevníci zas ocenili možnosť posedieť si, porozprávať sa a stretnúť známych, ktorých počas roka často nevidia.

Program spríjemnili vystúpenia miestnych spevákov a hudobníkov. O výzdobu

sa postarali naši školáci a škôlkari a ujo Ďurana ich za odmenu povozil na krásnom koči ťahanom koňmi. Nechýbala ani obľúbená súťaž vo varení strapačiek a bohatá tombola.

Tak ako každý rok, aj tentoraz bolo Remeslo má zlaté dno viac než len jarmokom. Bolo stretnutím generácií a veľká účasť návštevníkov opäť potvrdila, že patrí medzi najobľúbenejšie podujatia v našej obci. Dobrovoľníci, ktorí si aj tento

rok dali záležať na každom detaile, pripravili podujatie s veľkým srdcom.

Podakovanie patrí najmä **Alene Hvoľkovej**, ktorej sa opäť podarilo spojiť celú Vavrečku pre dobrú vec. Zo srdca ďakujeme aj všetkým dobrovoľníkom, ktorí sa podieľali na organizácii a rovnako aj tým, ktorí prispeli finančne, materiálne alebo venovali cenu do tomboly.

Súčasťou podujatia bola aj zbierka pre rodinu Martina Adamíka. Výťažok bol odovzdaný Martinovej maminke. Ďakujeme všetkým, ktorí prispeli, a vyjadrili tak spolupatričnosť rodine, ktorá prechádza náročným obdobím.

Michaela Pazúriková

Burza oblečenia spojená so zbierkou pre Martina

V sobotu 4. októbra sa v kultúrnom dome konal 3. ročník burzy oblečenia, hračiek a športových potrieb. Sála kultúrneho domu sa tak stala miestom, kde sa stretli všetci, ktorí chceli dať oblečeniu druhú šancu, a tým šetriť prírodu. Každý mohol priniesť kúsok oblečenia, ktoré už nenesí, vymeniť ich za iné, a prispieť tak k znižovaniu textilného odpadu a k ochrane životného prostredia. Z množstva vecí si tak mohli vybrať mamin-

ky, deti a tiež športovci. Burza mala úspech a počas jej štvorhodinového trvania k nám zavítali nielen domáci, ale aj "cezpoľní" návštevníci. Tento záujem nás tešil najmä z dôvodu, že počas burzy prebiehala zbierka na liečbu a rehabilitáciu Martina Adamíka. Ďakujeme, že ste sa do tejto zbierky zapojili a vyjad-

rili tak rodine podporu a spolupatričnosť. Vďaka štedrosti všetkých darcov sa vyzbierala suma 1950 eur. Tieto peniažky boli odovzdané Martinovej mamine. Všetkým darcom, ktorí prispeli, celá rodina srdečne ďakuje.

Štefánia Škutová

Pomoc pre Martina Adamíka prišla aj z Dolného Kubína

V priestoroch Obecného úradu bol 2. októbra 2025 odovzdaný Martinovej mame Gabike výťažok z Dobročinného bazáru, ktorý počas Kubínského jarmoku organizovalo Občianske združenie Vidíme srdcom. Zástupkyňa združenia, pani Gabriela

Matkulčíková, primátor mesta Dolný Kubín Ing. Ján Prílepok a starosta našej obce Ing. Karol Pjenteck, sa postarali o príjemnú atmosféru plnú emócií a vďačnosti. Martinova mamina so slzami v očiach všetkým srdečne poďakovala. Je dobré vedieť, že spolupatričnosť, ľudskosť a ochota pomáhať sa ešte stále „nosia“.

Štefánia Škutová

Pozvánka

16. ROČNÍK

POLOVNÍCKY PLES
KULTÚRNY DOM VAVREČKA

DO TANCA VÁMBUDÚ HRAŤ:
DJ Ervin & DJ Huxo zo ŠALĽE + ľudová hudba JaMiTo

Budú pre Vas pripravené špeciality z diviny, zákusok, káva a naša dobrého vína.

31. JANUÁR 2026 **100€**

18:00 (CENA ZA PÁR)

POLOVNÍCKE ZDRUŽENIE
Háj Vavrečka

 VAVREČKA
0917 277 355

 ŤAPEŠOVO
0915 833 787

 LOKCA
0908 219 839

Svätý Mikuláš medzi deťmi

V prvú decembrovú nedeľu sa kultúrny dom zaplnil detským smiechom a nadšením. Dôvodom bolo tradičné stretnutie so svätým Mikulášom, na ktoré sa každoročne tešia najmä tí najmenší. Sála kultúrneho domu bola plná usmiatych a neočakávaných tvári našich detí a už od začiatku tu panovala veselá a uvoľnená atmosféra. Všetci netrpezlivo a so zvedavosťou očakávali čarovný okamih príchodu svätého Mikuláša. Keď nastal ten správny moment a dverami vstúpil náš vzácný hosť spolu so svojimi pomocníkmi, deti ich privítali veľkým potleskom. Pripravený program našich žiakov zo základnej

školy nám svojím vystúpením pripomenul, že Mikuláš a prichádzajúce Vianoce nie sú len o sladkostiach a darčekom, ale najmä o добрote, láskavosti a schopnosti podeliť sa s druhými. Po skončení programu postupne k Mikulášovi prichádzali detičky, aby si z jeho rúk s úsmevom

prevzali zaslúženú sladkú odmenu. Ďakujeme našim deťom a pani učiteľkám za krásny kultúrny program, a zároveň ďakujeme rodičom a všetkým hosťom, že si našli čas a prišli spolu s nami prežiť chvíľu predvianočnej pohody a radosti.

Štefánia Škutová

Predvianočné posedenie s dôchodcami

Začiatok decembra už tradične patrí stretnutiu s našimi seniormi. V predvianočnej atmosfére a príjemnej sviatočnej nálade sme sa zišli, aby sme sa opäť po roku potešili, zasmiali a porozprávali. Aj tento rok nás poctili svojou návštevou naši hostia z Řepište, ktorí k nám vždy prichádzajú dobre naladení a plní optimizmu. Podujatie sa začalo slávením svätej omše, ktorá je už tradične duchovným úvodom stretnutia a vytvára priestor na spoločnú modlitbu. Po jej skončení sme sa presunuli do sály kultúrneho domu,

kde nás čakal výborný obed, šálka voňavej kávy a chutný koláčik, ktoré sú tým najlepším základom pre priateľské rozhovory.

Počas programu sme zablahožehali našim jubilantom. Duchovný otec obhatal túto chvíľu svojím spevom a pri

jeho interpretácii piesne „Láska nech súdi nás“ zavládlo v celej sále úplne ticho. Nadišiel čas, aby sme spoločne privítali svätého Mikuláša, ktorý vo svojom milom príhovore vyjadril po-

zbudenie, poďakovanie i uznanie všetkým prítomným seniorm.

Po rozdaní darčekom program pokračoval spevom za hudobného sprievodu pána Alojza Poláčika a skupiny Feriband. Aj tento rok sa stretnutie mimoriadne podarilo. Úprimne ďakujeme našim seniorm za to, že svojou prítomnosťou vytvorili krásnu a príjemnú predvianočnú atmosféru.

Štefánia Škutová

Keď sa spoločný život stane diamantový

Manželstvo je spoločná cesta dvoch ľudí, ktorá prináša rôzne starosti, ťažké životné situácie, ale aj množstvo radostných a šťastím naplnených chvíľ. 60 rokov spoločného života manželov Eleny a Vladimíra Bombekovcov, je nádherný dôkaz toho, že sa to dá. Ukazujú, že vzťah si vyžaduje trpezlivosť, rešpekt a tiež obetavosť. Sme veľmi radi, že sme mali možnosť porozprávať sa s nimi a že sa s nami ochotne podelili o svoje životné skúsenosti a spomienky.

1. Pamätáte si ako a kde ste sa prvýkrát stretli a kto z vás urobil prvý krok?

Teta Elena: „Môj manžel sa kedysi priatelil s mojím bratom a všetci sme bývali na tej istej ulici. V tom období sme celý Vyšný koniec tvorili akési „bandy“, takže sme sa prirodzene stretávali a kamarátili. Raz mi potajomky zobral moju fotografiu a ja som sa veľmi nahnevala, pretože mi ju nechcel vrátiť. Bola to naozaj veľmi pekná fotka. Prosila som ho snáď dvadsaťkrát, kým mi ju napokon nevrátil. V hneve som ju roztrhala, čo ho veľmi zamrzelo. No a potom sa to všetko začalo.“

2. Ako prebiehala vaša svadba - aká bola atmosféra, a čo vám najviac utkvele v pamäti?

Teta Elena: „Svadbu sme mali parádnu. Usporiadali sme ju v humne, pretože sme mali pozvaných veľa hostí. Kultúrny dom síce bol k dispozícii, ale len na tančovanie a zábavu.“

Doma sme mali humno – tam bolo dost miesta pre všetkých. Tak sme kúpili veľké množstvo baliaceho papiera a obili ním celé humno dookola. Steny boli krásne biele, ako vymalované valčekom. Do dvora sme nanosili stromčeky a podávali lavice, ktoré sme si vyrobili. Mladí, ktorí sa zosobášili už pred nami, sa na tých lavičkách tak hojdali, až sme mali pocit, že ich každú chvíľu polámu. Počasie nám vôbec neprialo – chvíľu svietilo slnko a vzápätí začalo pršať. Švagor sa nás snažil nafotiť, no pre nepriaznivé počasie sa zábery veľmi nepodarili.

Obrad sa konal v kostole a zážitok to bol veru poriadny. Manžel je veľký trémista a počas omše mu prišlo nevoľno. Svätú omšu slúžil iný kňaz a vtedy sa ešte počas celého svadobného obradu stálo. Kázeň bola dlhá a k tomu sa modlili aj ďalšie modlitby. Celý sobáš tak trval takmer dve hodiny. Po čase mi potichu povedal, že mu je zle, že už má pred očami „hmlu“, tak som ho bola odprevadiť do sakristie, tam sa posadil a napil vody a potom mu to už prešlo. Nakoniec to všetko dobre dopa-

dlo, atmosféra bola výborná, aj sme si zatancovali a všetci sa parádne zabavili. Na našej svadbe bol hrať aj Alojz Poláčik. Tam sa zoznámil s mojou sestrou a o tri roky neskôr sa v tom istom humne brali oni.“

3. „Ako si spomínate na váš prvý spoločný domov a ktoré obdobie svojho života by ste označili za najšťastnejšie?“

Teta Elena: „Náš spoločný manželský život bol veľmi dobrý a pokojný. Po celý čas sme boli šťastní. Po svadbe som mala ísť bývať do Bombekovcov, ich dom bol prázdny, bývali tam len rodičia. U Farského bola zadná izba, ktorú sme pristavili a spoločne sme ju zariadili, a tam sme po svadbe zostali bývať. Ale na druhú nedeľu po svadbe za mnou prišiel manžel a povedal, že vždy, keď ide ku mne domov, tak v rodičovskom dome za ním plačú. A vtedy som si uvedomila, že niet inej možnosti a že sa tam presťahujeme. Išla som za nevestu, manžel ma do toho nikdy nenútil,

tak to jednoducho bolo správne. Moja svokra bola veľmi dobrá žena, mala som ju rada, ale dva roky po našej svadbe zomrela.“

4. „Čo vám pomohlo prežiť v láske a porozumení 60 rokov a ako sa z vášho pohľadu za ten čas zmenil postoj ľudí k vzťahom a manželstvu?“

Teta Elena: „Nemyslím, že sa toho veľa zmenilo. Medzi tým, ako to bolo, a tým, ako je to teraz, nie je veľký rozdiel. My sme boli zvyknutí chodiť všade spolu. Či už to boli zájazdy z Agrostavu alebo iné podujatia, vždy a všade sme išli ako pár. Raz sme boli na dovolenke pri mori v Bulharsku. Trafila sa nám taká zhoda okolností, že naša Elenka, ktorá mala v tom čase 15 rokov, bola chorá a doktor nám povedal, že by bolo dobré, keby sme s ňou išli k moru. A práve vtedy sa uvoľnilo miesto, tak nám oznámili, že tam môžeme ísť. Barborka mala iba dva roky a ja som nechcela odísť, pretože som ju nemala s kým nechať. Nakoniec sme si ju mohli vziať so sebou, a tak sme išli všetci spolu. Asi nám pomohlo najmä to, že sme boli stále spolu - nikdy sme neboli od seba na

dlhšiu dobu oddelení, iba vtedy, keď som musela ísť do nemocnice.“

5. „Ako ste v spoločnom živote zvládali nezhody, kto z vás sa väčšinou ospravedlnil ako prvý a ktoré vlastnosti si na sebe najviac vážite?“

Teta Elena: „Ujo bol vždy ten, kto sa ospravedlnil ako prvý, vždy prišiel najskôr on.“

Vzájomne si vážime jeden druhého, najmä to, že si dokážeme pomáhať v každej

situácii. V posledných rokoch, keď sa u nás objavili zdravotné ťažkosti, sme pri sebe stáli ešte pevnejšie a boli sme si oporou. Zdravotné problémy postihli oboch z nás a človek si v takých chvíľach ešte viac uvedomí, aké dôležité je mať pri sebe niekoho blízkeho. Napokon človek prijíma všetko tak, ako to prichádza, a my sme vďační, že tu stále sme, že žijeme a môžeme byť spolu s našimi najbližšími.“

6. „Kolko máte detí, vnúčat a pravnúčat a čo považujete za najdôležitejšie, čo ste im chceli odovzdať?“

Teta Elena: „Máme päť detí, dvadsať vnúčat a štrnásť pravnúčat – veľkú, krásnu rodinu, z ktorej sa veľmi tešíme. Najväčšie potešenie máme vtedy, keď k nám prídu tí naši najmenší. S radosťou ich privítame, obdarujeme drobnou sladkosťou či maličkosťou. Kedysi boli aj korbáče, ktoré som sama robila, no dnes už na to nemám dostatok síl. Svojim deťom sme sa snažili odovzdať tie najdôležitejšie životné hodnoty – porozumenie, láskavosť a vzájomné pochopenie.“

7. Na aké rodinné chvíle najradšej spomínate? Máte nejakú zábavnú históriu zo spoločného života, o ktorej sa doma stále hovorí?

Teta Elena: „Najkrajšie životné chvíle boli tie, keď sa nám narodili deti, vnúčatá a pravnúčatá. Veľmi peknými okamihmi

cestovali sme v noci a už bola taká unavená, že nedokázala zaspáť. Nevedeli sme sa dorozumieť v cudzom jazyku, ale vedeli sme, že cumel sa povie „biberon“. Rozhodli sme sa teda, že pôjdeme do lekárne a skúsime ho kúpiť tam.“

Ujo Vlado: „Tak som vošiel do lekárne a chcel som lekárníčke vysvetliť, čo potrebujem, ale nedokázal som si spomenúť na to správne slovo. Ukazoval som na ústa, naznačoval hojkanie dieťaťa v náručí – už som naozaj nevedel, ako to ešte lepšie opísať. Lekárnička mi vôbec nerozumela a pýtala sa, či náhodou nepotrebujem niečo na bolavé ústa alebo nejakú masť. Nakoniec, keď konečne pochopila, že hľadám cumel, kúpil som radšej dva.“

Teta Elena: „No nedajbože sa dočkať cumľa. Barborka strašne plakala, ani utíšiť sme ju nemohli. Ale už keď sme jej ten cumel dali, hneď aj zaspala.“

8. „Keď sa obzriete späť, čo vnímate ako svoj najväčší spoločný úspech a čo by ste si k tomuto jubileu navzájom želali?“

Teta Elena: „Pán Boh nám požeňnal zdravé deti, vnúčatá a pravnúčatá. A to je

Agrostave. Po nežnej revolúcii som bol zamestnaný na „obci“. V tom čase sa dokončoval kultúrny dom, takže som pomáhal aj tam. Keď bolo potrebné, robil

som aj rôzne elektroinštalačné práce v dedine. Pomáhal som stavať pôvodný amfiteáter a tiež som zväčšoval pôvodné osvetlenie v parku. Mnohé roky som bol dobrovoľným hasičom a viedol som aj hasičské družstvo dievčat. Kedysi som si kúpil auto od kamaráta. Keď som ho potom poriadne prezrel, bolo na ňom aj pár hnilých miest. Celkovo nebolo v dobrom stave a ukázalo sa, že sa začalo aj čoraz častejšie kaziť. Snažil som sa ho ešte poopravnovať, ale po čase už nebolo možné dať ho do poriadku. Nakoniec som ho dal hasičom, ktorí ho používali pri ukážkach hasenia ohňa.“

Teta Elena a ujo Vlado, ďakujeme za veľmi milý a príjemný rozhovor. Váš životný príbeh nám ukazuje, že skutočná

sú aj svadby v rodine – zatiaľ všetky dobre dopadli, čo nás veľmi teší. A máme aj zábavnú históriu. Je z obdobia, keď sme boli na tej dovolenke v Bulharsku. Išli sme tam v čase, keď mala Barborka dva roky. Už bola odvyknutá od cumľa, no

najdôležitejšie. Aj my sa ešte držíme, stále máme silu chodiť a teší nás, že nie sme odkázaní na lôžko. Do ďalších rokov si už prajeme len to, aby sme boli zdraví.“

Ujo Vlado si ešte zaspomínal: „Pracoval som osem rokov na družstve a aj na

láska nie je o dokonalosti, ale o rozhodnutí stáť pri sebe. Prajeme Vám ešte veľa zdravia, pokoja a radosti zo života. Váš spoločne prežitý život je inšpiráciou pre nás všetkých.

Štefánia Škutová

Výlet našich dôchodcov

Október je už tradične spájaný s úctou, vďakou a uznaním voči starším ľuďom. Tento mesiac nám pripomína, aké dôležité je vážiť si starobu, múdrosť a životné skúsenosti našich seniorov. Vo štvrtok 23. októbra 2025 sme sa s našimi dôchodcami vydali na spoločný výlet, ktorý nám dáva príležitosť poďakovať sa im za všetko, čo pre nás urobili. Tento rok bolo našou cieľovou stanicou rodné mesto nášho duchovného otca - krásne pútnické miesto Levoča. Po príchode na Mariánsku horu sme sa zúčastnili svätej omše v Bazilike Navštívenia Panny Márie, ktorú celebroidal náš pán farár. Slová kázne

nás pozvali k hlbšiemu zamysleniu nad vzájomnými vzťahmi v rodine. Po svätej omši sme si vychutnali výborný obed, ktorý pre nás pripravili pracovníci Mariánskej hory a kuchár Marián Lesňák. Voľný čas sme využili na nákup suvenírov a darčiekov v blízkom obchodíku alebo na pokojné prechádzky po okolí. V centre Levoče sme navštívili Baziliku sv. Jakuba, ktorá nás uchvátila svojou historickou architektúrou. Sprievodkyňa uviedla, že patrí medzi najznámejšie pamiatky mesta a jej súčasťou je aj najvyšší krídlový oltár na svete (18,62 m). Na ňom sa nachádzajú sochy sv. Jakuba, Panny Márie,

sv. Jána a Posledná večera, ktoré pochádzajú z dielne majstra Pavla z Levoče. Náš tohtoročný výlet sme ukončili návštevou Gymnaziálneho - tzv. Čierneho kostola, ktorý je známy svojou gotickou architektúrou s barokovým vybavením v čierno-zlatej farebnej kombinácii interiéru. Je prepojený s kláštorom, v ktorom sa v súčasnosti nachádza múzeum. V jej podzemí sa nachádza jediná krížová chodba na Slovensku. Cestou späť sme sa zastavili pri „klietke hanby“, ktorá sa nachádza v historickom centre Levoče a v 16. storočí slúžila na trestanie ľahších priestupkov. Niektorí z našich dôchodcov navštívili aj minoritský kostol spojený s kláštorom, ktorý je zasvätený Duchu Svätému. V ňom prevládala ružový barok a bol bohato zdobený výjavmi z Biblie. Najviac však zaujala krížová cesta, ktorá je rovnaká ako v našom kostole sv. Anny. Ďakujeme našim seniorom a pánovi farárovi za skvelú atmosféru. Tešíme sa, že sme mohli byť súčasťou tejto milej spoločnosti a veríme, že sa opäť o rok vyberieme spoznávať nové miesta. Nezapúdajme prosím, že úcta k starším by nemala patriť iba októbru, ale mali by sme si ju nieť počas celého roka v každodennom správaní a v ochote pomôcť.

Štefánia Škutová a Milena Jančígová

Jesenné brigády našich dôchodcov

Naši dôchodcovia sa opäť spojili. Počas mesiaca október zorganizovali brigády zamerané na čistenie a úpravu okolia nášho kostola, cintorína a interiéru domu smútku. Vo štvrtok 16. októbra 2025 sa stretli, aby skrášlili a vyčistili náš cintorín. Vyzbrojení hrablami, motykami, lopatami a metlami sa pustili do hrabania a zberu opadaného lístia, úpravy okolia hrobov a čistenia chodníkov. Príjemné jesenné počasie prispelo k tomu, že im práca išla od ruky a výsledok stál za to. Hneď na druhý deň sa brigáda uskutočnila pri našom kostole. V rámci nej sa venovali najmä orezávaníu kríkov, úprave a čisteniu skalky, chodníkov a schodov. Aj napriek občasnému dažďu práce prebiehali v pohodovej atmosfére. Po ukončení rekonštrukčných prác sa pustili do upratovania a čistenia interiéru domu smútku. Brigády sa niesli v duchu spolupráce, dobrej nálady a boli milou príležitosťou na stretnutie a rozhovory.

Veľmi pekne ďakujeme našim dôchodcom za ich iniciatívu, ochotu pomôcť a chuť zveľadiť časť našej obce. Svojou prácou a nasadením ukázali, že keď sa spoja šikovné ruky a dobré srdcia dokáže sa toho veľa.

Štefánia Škutová

Lampášový sprievod na svätého Martina

Príbeh sv. Martina pozná azda každý z nás. Ožíva v ňom krásna myšlienka a odkaz, ktorý zostáva aktuálny aj v dnešných dňoch. Rozprávku o vojakovi, ktorý neváhal, a rozdelil sa so žobrákom o svoj plášť sme si spoločne pozreli po detskej svätej omši v kostole. Nasledovala krátka modlitba k sv. Martinovi. Po jej skončení sme si zasvietili lampáše a pred kostolom sme sa zaradili do sprievodu. Na jeho začiatku sedel na koni Martin Protuš, oblečený ako sv. Martin, ktorý sprievod viedol a symbolicky prinášal svetlo dobročinnosti. Deti a aj dospelí spoločne kráčali tmou, ktorú im osvetľovali svetielka, lampáše a zapálené sviečky. Cieľom sprievodu bol farský dvor, kde nám svätý Martin spolu so žobrákom, ktorého stvárnil Marián Kasan st., predviedli krátke scénu stvárnujúcu skutok rozdelenia plášťa. Každému bol od členov pastoračnej rady darovaný sladký perník, o ktorý sme sa mali podeliť. A práve

toto bola hlavná myšlienka sprievodu - učiť sa spolupatričnosti a vedieť sa podeliť s tými, ktorí to potrebujú. Ďakujeme duchovnému otcovi, pastoračnej a farskej rade, Martinovi Protušovi, Rudolfovi Du-

ranovi, Mariánovi Kasanovi a každému, kto pomohol pri organizácii a realizácii tohto krásneho sprievodu. Veríme, že sa z tohto stane každoročná tradícia.

Štefánia Škutová

Nedeľná kávička na fare

Nebola by nedeľa nedeľou, keby sme nešli do kostola na svätú omšu. Podobne ako návšteva kostola, k nedeli akosi prirodzene patrí aj zájsť na návštevu - na kávičku.

Vďaka pastoračnej rade už tieto aktivity nemusíme oddeľovať, ale práve naopak. Každú „druhá nedeľu“ je hneď po svätej omši pre každého pri-

pravená na fare naozaj veľmi dobrá kávička a ešte lepšie koláčiky.

Chceme sa ako spoločenstvo veriacich stretávať a rozprávať. Chceme sa navzájom spoznávať, aby sme si lepšie poslúžili a pomáhali na ceste k spásu. Chceme hovoriť aj o veciach, čo sa nám páčia, ale aj o tých, ktoré by sme chceli zmeniť a robiť inak. Pán farár je medzi nami a vždy sa rád zapojí do diskusie s každým, kto má záujem.

V oznamoch nasledujúcej nedele si potom môžeme vypočúť poďakovanie za podnetné spoločenstvo pri kávičke.

Aj pápež František upozorňuje, že: „Je smutné vidieť ako niekedy veriaci len počúvajú čo povie kňaz, a tak kňaz nie je otcom, ale pánom.“ Nedeľná kávička je jednou z mnohých aktivít, ktoré nám pomáhajú búrať múry rozdelenia a budovať Cirkev jednu, svätú, katolícku a apoštolskú. Ak ste ešte neboli, srdečne Vás aj takto pozývame.

Martin Rentka

Vavrečský chrámový zbor Vás srdečne pozýva na benefičný koncert, ktorý sa uskutoční 1. januára 2026 o 17:00 hod. v kostole sv. Anny.

Výťažok z koncertu bude venovaný na dobročinné účely. Naši speváci taktiež prijali pozvanie do farnosti v Boršiciach, kde pôsobí náš rodák – kňaz Tonko Kasan. Tam sa koncert uskutoční 3. januára 2026 a prostredníctvom nádherných piesní a úprimnej radosti prinesú poslucháčom tejto farnosti krásny duchovný zážitok. Úprimne im držíme palce, aby svojím vystúpením očarili tamojších farníkov rovnako, ako zakaždým nás.

Štefánia Škutová

Ukončenie motorkárskej sezóny

S príchodom októbra je slnečných dní stále menej, teploty klesajú a šanca, že vás na ceste zastihne dážď, naopak, stúpa. Motorkári robia miesto v garážach, chys-

vať. Ani počasie koncom septembra podobným aktivitám moc neprialo. Nakoniec sa to však podarilo a 4.10. sa medzi pozvanými okrem motorkárov ocitli aj

niec... O to viac potrebujeme Božie požehnanie a pomoc, aby sme sa vždy mohli bezpečne vrátiť domov k svojim najbližším. Na záver tejto motorkárskej sezóny

tajú plachty a odkladajú motorky na zimu. S príchodom nového pána farára prišli do našej farnosti aj nové zvyky a tradície. Patrí medzi ne aj zahájenie a ukončenie motorkárskej sezóny.

Tento rok popri všetkých zmenách a aktivitách rôzneho charakteru nebolo vôbec jasné, či sa akciu podarí zorganizovať.

jazdci na štvorkolkách, bicykloch a kolo-bežkách.

Veď pre všetkých platí, že vietor vo vlasoch a sloboda pohybu umocňujú zážitok na cestách. Zároveň všetci zdieľame potrebu opatrnosti a zodpovednosti, lebo v prípade kolízie s autom sme tými slabšími a ako sa hovorí, ťaháme za kratší ko-

sme sa preto rozlúčili s vďačnosťou a prijali požehnanie pre naše stroje aj nás samých. Už teraz sa tešíme na jar, kedy máme v pláne otvoriť novú sezónu a veríme, že medzi sebou privítame nových motorkárov a zažijeme opäť radostný spoločný čas.

Martin Rentka

Hasičská zabíjačka vo Vavrečke

Keď sa varešky zmenia na zbrane a prasiatko na hrdinu dňa.

V sobotu 22. novembra 2025 sme my, hasiči z DHZ Vavrečka, opäť dokázali, že vieme nielen hasiť, ale aj poriadne variť, krájať a degustovať. Naša tradičná hasičská zabíjačka sa vydarila na jednotku – dym sa valil, kapusta bublala, pivo tieklo a smiech sa ozýval široko-ďaleko. Veľkú radosť nám urobila aj návšteva našich kamarátov z družobnej obce Řepiště (CZ). Dali sme si spoločné foto, pozreli techniku, vymenili pár receptov (a možno aj pár tajomstiev, ako prežiť po takej hostine). Ďakujeme všetkým, ktorí priložili ruku k dielu, varechu do hrnca alebo aspoň pohár k ústam. Takéto chvíle nám pripomínajú, že dobrovoľní hasiči držia spolu – v ohni, vode aj v zabíjačke!

Michal Hrkel, veliteľ DHZ Vavrečka

S Felíciou po Afrike

Len málokto by sa odvážil vyraziť na dlhú cestu za hranice Slovenska na staršej škodovke. Tridsaťročný **Ján Krivda** z Vavrečky sa však na svojej Felícii vybral až do Afriky. Zo Slovenska prešiel cez Rakúsko, Lichtenštajnsko, Švajčiarsko, Francúzsko a Španielsko, odkiaľ sa trajektom preplavil do Maroka. Pokračoval cez Mauretániu, Senegal, Guineu až do Pobrežia slonoviny.

Na cestu sa vydal s cieľom oddýchnuť si od luxusu a spoznať život v menej vyspelých krajinách. Nie je to však jeho prvá cesta na Felícii. Nedávno vyše mesiaca brázdil cesty po Rusku. Cestovanie ho veľmi baví, prináša mu iný pohľad na svet, dobrodružstvo a nezabudnuteľné zážitky. Navštívil takmer každú krajinu

tam deti, večer sa pri stole zídne celá rodina aj so susedmi. Je to úplne iný svet, než na aký sme zvyknutí v Európe,“ opisuje.

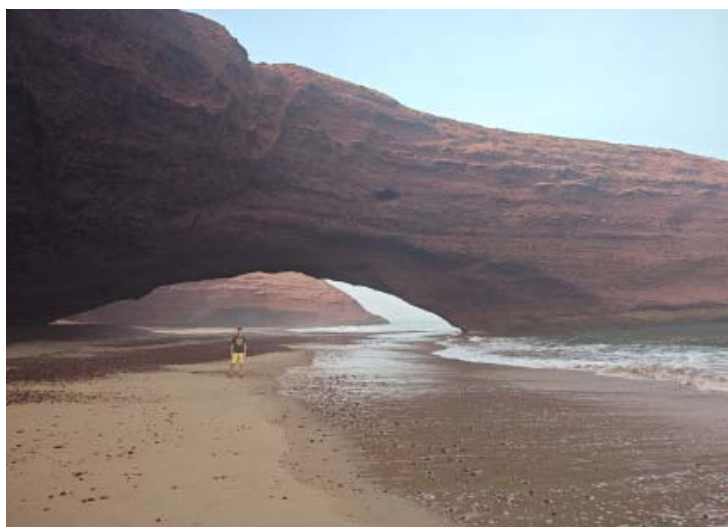
Miestni obyvatelia reagovali na cestovateľa zo Slovenska s prekvapením, hoci Felícia je tam relatívne priemerné auto. Komunikácia bola náročná, keďže väčšina ľudí hovorí po francúzsky. Na otázku, čo mu cestovanie prináša, odpovedá stručne, no výstižne: „Iný pohľad na svet, dobrodružstvo a zážitky.“

Ján dorazil až do Pobrežia Slonoviny, odkiaľ mal v pláne pokračovať ďalej do Ghany. Nepodarilo sa mu však vybaviť potrebné víza, a tak začiatkom novembra - po 45 dňoch na cestách - nechal svojho modrého spoločníka v rukách miestnych

Západná Sahara, Maroko

Na ceste bol väčšinou sám, hoci na jeden týždeň sa k nemu pridala aj brat Peter. Auto, ktoré kúpil už upravené, zvládlo africké cesty prekvapivo dobre. Na tejto ceste na ňom najazdil približne 15-tisíc kilometrov. „Vymenil som brzdové platničky, jeden prasknutý remeň a trikrát som lepil defekt,“ hovorí Ján, ktorý bol takmer dva mesiace na cestách po Afrike.

Pobrežie Maroko

v Európe, ale aj mnohé ďalšie zaujímavé miesta na svete. V minulosti sa s batohom na pleciah vydal aj do Južnej Ameriky, kde prešiel z Ekvádora až do Argentíny autobusmi. Obdivoval krásy Peru, Kolumbie, Francúzska, Talianska či Nórska.

Spal najčastejšie v aute alebo v stane, občas si doprial hotel. Varil si sám, väčšinou z miestnych surovín.

Najviac ho fascinoval život v afrických mestách – ich energia, ruch a jednoduchosť. „Ludia si na ulici varia, kúpu sa

Kríž pri Cathedrale Notre Dame des Victoires et De La Paix De, Kankan, Guinea

mechanikov. Odtiaľ sa presunul lietadlom do Etiópie a následne do Viedne, odkiaľ to mal domov už len na skok.

Zatiaľ čo Orava bežala po prvom snehu, Ján Krivda spoznával teplo a farby Afriky – s vavrečským srdcom a nezdolnou Felíciou. Dnes je už späť na Orave a namiesto africké-

ho slnka si naplno užíva pravú oravskú zimu. Plánov na ďalšie dobrodružstvá má mnoho, no zatiaľ s úsmevom hovorí, že ešte nevie, do ktorého kúta sveta ho najbližšie vietor zaveje.

Michaela Pazúriková

Classwise

Od septembra pribudla k digitálnym pomôckam školy ďalšia zaujímavá – Classwise a hneď sa stala obľúbenou súčasťou vyučovania. Žiaci, vybavení špeciálnymi zariadeniami – classpadmi, sa zúčastňujú na interaktívnych vyučovacích hodinách hlasovaním, odpovedaním na otázky alebo opakovaním svojich vedomostí vo vzdelávacích kvízoch. Aplikácia Classwise sleduje výsledky žiakov počas vyučovacích hodín a v kvízoch. Učiteľia môžu nazbierané dáta použiť pri hodnotení a sledovaní pokroku jednotlivých žiakov. Tešíme sa veľkému záujmu žiakov o túto pomôcku a sme radi, že naše vyučovanie je zas o niečo digitálnejšie a zaujímavejšie.

Naším najmilším - venované z lásky...

„Človek je krásny nielen vtedy, keď má pružný krok. Človek je krásny podľa múdrosti, čo zračí sa mu v oku, podľa vrások a bielych vlasov, podľa slov, keď ponára sa v hovore s deťmi do rokov, keď aj on bol mladý. Človek je krásny vtedy, keď ho ľudia majú radi.“ Utorok, 21. október, patril drahým starkým našich žiakov a všetkým prítomným, ktorí zavítali na

spoločné stretnutie plné lásky, radosti a vzájomnej blízkosti. Slávnostná atmosféra podčiarkla láskyplnú atmosféru tejto miljej udalosti. Po hrejivých slovách pani riaditeľky nasledoval program, ktorý uviedli nádejní moderátori z radu šikovných štvrtákov. Kultúrny dom ožil a rozozvučal sa pesničkami, básničkami, vtipnými scénkami, tancom i divadielkom žiakov

i predškolákov. Pestrý program umocnili svojím vystúpením pán Poláčik a pán Svetlošák, ktorí ho sprevádzali ľudovou hudbou a spevom. Ich vystúpenie si hlboko vážime. Spoločne sme strávili nezabudnuteľné dopoludnie s tými, ktorí sú anjelmi v ľudskom tele, ale aj v tichej spomienke s tými, ktorí už nie sú medzi nami, ale v srdci zostanú navždy milovaní. Žiaci si pre starých rodičov pripravili krásne darčeky, ktoré potešili všetkých obdarovaných. Celou sálou sa niesla vôňa upečeného perníka od pani kuchárky. STARKÍ, ďakujeme za tento vzácny a krásne strávený čas! „V každom z Vás je sila lásky, čo ženie svet velikánsky. A drží ho pokope, len čo srdce zaklope. Ďakujeme babka, dedko, ďakujeme Vám za všetko.“

Naším najmilším

Slávnostné odovzdanie medzinárodných vlajok a certifikátov Zelená škola

Vo štvrtok, 11. septembra 2025, sa na pôde Technickej univerzity vo Zvolene konal slávnostný Deň Zelených škôl, ktorý spojil žiakov, pedagógov a koordinátorov environmentálnej výchovy z celého Slovenska. Pedagógovia našej školy: Mgr. A. Mináriková, M. Hrkeľová, Mgr. M. Zboňáková a Mgr. Mária Kormančíková sa zúčastnili slávnostného stretnutia Zelených škôl. Pestrý program, inšpirácie formou tvorivých workshopov a exkurzií, boli zamerané na ekologické témy s praktickými nápadiami na vyučovanie. Sviatočnú atmosféru dotvárala príjemná hudba a spev Kataríny Koščovej.

Hlavným bodom podujatia bolo odovzdávanie medzinárodných vlajok a certifikátov školám, ktoré v uplynulom certifikačnom období splnili náročné podmienky programu Zelená škola a potvrdili tak svoj záväzok k ochrane životného prostredia. Naša základná škola získala certifikát a zelenú vlajku v téme Doprava a ochrana ovzdušia a materská škola v téme Zeleň a ochrana prírody. Je to spoločný úspech celej našej školskej komunity – ZŠ s MŠ Vavrečka.

Deň Zelenej školy vo Zvolene potvrdil, že environmentálna

výchova má v našej škole pevné miesto a že školy na Slovensku dokážu byť vzorom v hľadaní udržateľných riešení pre budúcnosť. Ocenenie nám symbolicky otvára dvere do celosvetovej siete Eco-Schools.

Módna prehliadka – Viete čo jete?

Žiaci 3.A triedy sa v rámci projektu Hovorme o jedle venovali téme označovania potravín. Spracovali ju veľmi kreatívne a pripravili pre svojich spolužiakov módnu prehliadku. Jej cieľom bolo nielen pobaviť, ale predovšetkým netradičným spôsobom vzdelávať svojich kamarátov. Každý model bol znázornený časťou z etikety potravín: dizajn výrobku, zloženie, energetické hodnoty, čiarový kód, dátum spotreby. Prekvapením prehliadky bol model - strašiak menom palmový olej. Mal upriamiť pozornosť, čo vlastne palmový olej je, v ktorých výrobkoch sa nachádza a prečo má jeho využitie, nielen v potravinárskom priemysle, negatívny vplyv na naše prostredie. Skandovanie a obrovský potlesk boli znamením, že módna prehliadka sa

vydarila.

Spoločná októbrová desiata

Témou spoločnej desiaty v mesiaci október boli zdravé nátierky. Úlohou každej triedy bolo vyrobiť nátierku z domácich, lokálnych potravín pre svojich spolužiakov. V piatok žiakom prišlo priaznivé počasie. Desiatu si vychutnali na čerstvom vzduchu a spojili ju aj s pohybom. Zdravé nátierky – mrkvová, rybacia, vajíčková, tvarohová, domáce džemy či nutely rozvoňovali celým školským areálom. Voňavé chlebičky opäť napiekli naše šikovné a ochotné maminky. Ďakujeme.

Úspech v celoslovenskom projekte Hovorme o jedle

Naši žiaci získali 1. miesto v projekte o zdravom životnom štýle! Veľmi sa tešíme z krásneho úspechu školy v celoslovenskom projekte, ktorý sa každý rok zameriava na podporu zdravého stravovania, pohybu a zdravého životného štýlu. Cieľom projektu je viesť žiakov k tomu, aby si uvedomovali, ako dôležité je jesť zdravo, veľa sa hýbať a starať sa o svoje zdravie. Počas súťažného týždňa pripravili žiaci spolu s pani učiteľkami veľa zaujímavých a zábavných činností z rôznych tematických oblastí. Odbornú porotu najviac zaujalo spracovanie aktivít na tému „JEDZ A HÝB SA“, vďaka ktorému získali 1. miesto. Slávnostné odovzdávanie cien sa uskutoční 25. novembra v Bratislave.

Turistické popoludnie

V piatok doprialo slnečné a teplé počasie žiakom krásne zážitky zo spoločnej turistiky k obľúbenému miestu v našej obci, k otužovacej kadi. Otvorenie krúžkovej činnosti bolo spojené so zdolávaním turistického chodníka pripomínajúceho známe Jánošíkove diery. Cestou žiakov čakalo niekoľko športových stanovísk a nakoniec chutné občerstvenie v podobe opečených špekáčikov.

Zdravý pohyb na čerstvom vzduchu, pozorovanie krás okolitej prírody, utuženie triednych kolektívov, spoločné plnenie úloh, dobrá nálada, smiech. To všetko sa podarilo vďaka spoločným chvíľam strávených pri turistickej vychádzke Vavrečkou.

Úspech v medzinárodnej súťaži

Krásny úspech sa podaril žiakom Lívií Holmíkovej, Mii Králikovej, Martinovi Papajovi z 2.A a Lujze Farskej a Petrovi Sečovi z 3.A. Ich výtvarné práce odbornú porotu zaujali a vybrali ich z veľkého množstva odoslaných výtvarných diel. Budú vystavené spolu s ostatnými víťaznými prácami v Českej republike. Tešíme sa z talentov našich žiakov a srdečne blahoželáme.

Anglická súťaž: Act It Out!

Spoločnosť Ventures Books, od ktorej máme anglické učebnice, vyhlasuje každoročne anglické súťaže pre žiakov. Tá tohtoročná spočívala v hraní scénoek v anglickom jazyku. Úlohou žiakov bolo natočiť krátke video, ktoré muselo vychádzať z akejkoľvek knihy s filmovou alebo seriálovou adaptáciou. Naši žiaci obľubujú postavu Harryho Pottera. Inšpirovali sa ním a jeho pôsobením na „Hogwarts School of Witchcraft“ spolu s jeho spolužiakmi Ronom a Hermionou, profesorkou McGonagallovou a profesorom Hagridom.

Ukázali nám, ako jednoducho sa dá (v rozprávkach) čarovať. Žiakom držíme palce. Ich vytvorené video si môžete pozrieť na stránke alebo facebooku školy.

SPOLU SME TO ZVLÁDLI

Mesiac september zaklopal na dvere. Brány materskej školy sa opäť otvorili a triedy sa zaplnili deťmi. Ticho prázdných chodieb vystriedal ich džavot. Prvé dni sa nezaobišli bez slzičiek. Všetky ustráchané tváričky sa nakoniec rozžiarili. „Milé deti, prajeme Vám, aby sa Vám v našej materskej škole páčilo, aby ste tu prežili nezabudnuteľné chvíle plné radosti, priateľstva a dobrodružstiev. Nech je tento školský rok krásnym začiatkom vašich malých veľkých objavov!“

ŠPORTOM K ZDRAVIU

Deň behu patrí medzi naše najobľúbenejšie aktivity. Je dôležité hýbať sa a mať radosť z pohybu. Spoločne sme si zašportovali, zasúťažili a povzbudzovali sa navzájom. Nechýbal smiech, veselé výkriky ani dobrá nálada. Najrýchlejší bežci si domov odniesli diplomy. Ostatní mali skvelý pocit z pohybu a spoločnej zábavy. Najdôležitejšie však je, že víťazmi sa stali všetci účastníci, ktorí s úsmevom dobehli do cieľa. Každý malý športovec si zaslúžil medailu a sladkú odmenu ako poďakovanie za snahu a vytrvalosť.

Lienková trieda:

1. Marko Bandík
2. Ráchel Farbiaková
3. Viktória Beľáková

Motýliková trieda:

1. Júlia Znaková
2. Samuel Bednárík
3. Marián Kasan

Sovičková trieda:

1. Adam Holmík
2. Blažej Chajdiak
3. Sára Triebelová

Včielková trieda:

1. Adam Branický
2. Marek Michálik
3. Adam Kviatkec

BEZPEČNE NA CESTE

Už tradične sa v mesiaci október venujeme téme dopravy a bezpečnosti na cestách. Deti sa hrovou formou učia, ako sa správne správať v cestnej premávke, spoznávajú rôzne dopravné prostriedky a pozorujú dopravné značky. Nadobudnuté vedomosti si potom overujú priamo v uliciach našej obce. Predškôláci sa tento rok vybrali na krátku exkurziu do Námestova, kde mohli pozorovať rozdiely medzi dopravou v meste a na dedine. Za svoju usilovnosť počas dvoch týždňov dostali malú

odmenu – reflexný pásik, ktorý im bude pripomínať, aké dôležité je byť na ceste viditeľný a správať sa bezpečne

PONOŽKOVÝ OKTÓBER – POMÁHAME SRDCOM

Aj tento rok sme sa zapojili do celoslovenskej výzvy Ponožkový október. Celý mesiac mohli naši škôlkari nosiť zakúpené ponožky, ktoré potešia ľudí v núdzi počas studenej zimy.

Takéto aktivity učia deti, že pomáhať druhým je dôležité a že aj malý skutok môže priniesť veľkú radosť. Všetky vyzbierané páry ponožiek odniesli do komunitného centra v Námestove, odkiaľ sa určite dostanú do tých správnych rúk – alebo skôr nôh ☺. Ďakujeme všetkým rodičom a deťom, ktorí sa do výzvy zapojili a ukázali, že majú veľké srdcia.

DEŇ ÚSMEVU

Prvý októbrový piatok patrí úsmevu. V tento deň sme si pripomenuli, aké dôležité je usmievať sa a rozdávať radosť ďalej. Veď koho by nepotešilo stretnutie s človekom, ktorý mu daruje svoj úsmev? Preto, kamkoľvek dnes (a nielen dnes) pôjdete, nezabudnite si úsmev pribaliť so sebou a podarovať ho niekomu ďalšiemu. My vám už teraz posielame ten náš – veselý, iskriaci a škôlkarský.

DEŇ MATERSKÝCH ŠKÔL

4. november patrí materským školám. Tento deň sme sa rozhodli spríjemniť malou oslavou a „párty“ pre škôlkarov, ako sa na každý sviatok patrí. Ďakujeme všetkým mamičkám za spoluprácu, za koláčiky a iné dobroty, na ktorých si oslávenci spoločne pochutnali. Počas oslavy sa deti poriadne vytancovali, vyšantili pri hudbe a naplno si užili spoločnosť svojich kamarátov.

NAŠA MATERSKÁ ŠKOLA JE ZELENÁ!

Počas uplynulých dvoch školských rokov sa deti z našej materskej školy spolu s pani učiteľkami a rodičmi zapojili do environmentálneho programu Zelená škola. Spoločne sa venovali téme „Zeleň a ochrana prírody“ – sadili rastlinky, starali sa o okolie škôlky a učili sa, ako chrániť prírodu okolo nás. Za túto snahu získala naša materská škola titul Zelená škola a aj zelenú vlajku, ktorá teraz s hrdosťou veje na budove ako symbol lásky k prírode.

V tomto školskom roku program pokračuje s novou témou – „Odpad.“ Deti sa budú učiť, ako správne triediť, recyklovať a znižovať množstvo odpadu. Spolu budú objavovať spôsoby, ako dať veciam druhý život, a pochopia, že aj malé činy môžu mať veľký význam pre našu planétu. Tešíme sa, že v programe Zelenej školy spolupracujú aj s kamarátmi z našej školy a budú v ňom pokračovať aj ako žiaci. Veľké ďakujeme patrí všetkým rodičom, ktorí pomáhajú a zapájajú sa do aktivít materskej školy. Vďaka ich podpore a spolupráci môžeme spoločne prispievať k čistejšiemu a krajšiemu svetu. Veríme, že aj tento školský rok prinesie deťom veľa nových zážitkov, objavov a radosti z tvorenia zelenšieho sveta.

Skvelé výsledky našich triatlonistov

Prekonávanie vlastných síl. Aj tak by sa dal charakterizovať športový výkon našich triatlonistov. Počas uplynulých mesiacov sa zúčastnili niekoľkých športových podujatí.

V sobotu 6. septembra 2025 sa v Námestove uskutočnili preteky pod názvom Jánošík Slovak Extreme Triathlon, ktoré sú súčasťou série XTRI WORLD TOUR. Tieto preteky sú plné odhodlania, sebazaprenia, ale aj obrovskej vnútornej sily. Štartovalo sa o polnoci pri Oravskej priehrade. Športovci v jej chladných vodách museli preplávať 3,8 km. Potom nasledovala cyklistická trať dlhá 186 km s prevýšením 2600 m, a nakoniec maratónsky beh 42,2 km s prevýšením 3000 m. Naši triatlonisti

Slávo Praj a Martin Buc v týchto pretekoch ukázali výsledky tvrdej práce, vytrvalosti a disciplíny. Je to naozaj obdivuhodný výkon – klobúk dolu pred tým, čo ste dokázali.

19. októbra 2025 sa v Dolnom Kubíne uskutočnil prvý ročník cyklistických pretekov pod názvom Cyklošok – MTB preteky na Kubínsku Hoľu. Tejto športovej súťaže sa zúčastnil aj Slavomír Praj, ktorý

sa vo svojej kategórii umiestnil na 1. mieste. Preteky s traťou dlhou 13 km a s 900 m prevýšením až na Kubínsku hoľu, poriadne preverili športovú kondíciu všetkých zúčastnených. Naším triatlonistom srdečne gratulujeme k úžasným športovým výsledkom a prajeme im veľa ďalších úspechov a radosti zo športu.

Štefánia Škutová

TRIATHLON TEAM VAVREČKA

🏊 VÁS POZÝVA NA
DETSKE TRÉNINGY
ATLETIKY

PRE KOHO?
Deti vo veku 5 – 14 rokov

KEDY?
Každý piatok o 14:30

KDE?
Krytá hala Vavrečka

Alžbeta Bucová tel. 0917749985

Peter Kasan sa stal dvojnásobným majstrom sveta!

V letnom vydaní Vavrečníka sme písali o skvelom úspechu nášho rodáka Petra Kasana, ktorý na Majstrovstvách Európy v Rumunsku získal dve zlaté medaily. Prešlo niekoľko mesiacov a Peter opäť priniesol skvelé športové novinky z ďalšieho šampionátu. Tentoraz pocestoval za svojím úspechom do Bulharska, kde sa v septembri 2025 konali Majstrovstvá sveta v pretlačaní rukou. Tu zasa raz dokázal, že s odhodlaním, tvrdou prácou a prípravou, sa dajú dosiahnuť neuveriteľné výsledky. Súťažil v kategórii masters do 100 kg, v ktorej si vybojoval dve zlaté medaily. Svojím výkonom Peter opäť potvrdil, že limity sú na to, aby sa prekonávali.

„Čo sa týka samotného výsledku, po 25 rokoch sa mi podarilo dosiahnuť skutočne významný úspech, ktorého hodnotu si trochu viac uvedomujem až s odstupom času. V jednom roku som si priniesol dve

zlaté medaily z Majstrovstiev Európy a dve ďalšie z Majstrovstiev sveta.

Získať štyri zlaté medaily v jednom roku je naozaj veľká vec. Z mužov sa to podarilo len jednému športovcovi - legende Jánovi Germanusovi, ktorý je 14 - násobným Majstrom sveta.

Je mi veľkou čťou, že som ho mohol v tomto rekorde dorovnať, pretože docieľiť takýto úspech je veľmi náročné. Konkurencia je z roka na rok silnejšia, a ja som úprimne rád, že sa mi to podarilo. Veľmi si to vážim, som šťastný a spokojný. Veľké poďakovanie patrí najmä mojej rodine, ktorá ma neustále podporuje.“

Peťo, srdečne Ti gratulujeme k fantastickému športovému úspechu, a zároveň ďakujeme za skvelú reprezentáciu našej obce, Oravy a celého Slovenska. Nech ňa na tvojej športovej ceste čaká ešte veľa krásnych momentov a osobných víťazstiev.

Štefánia Škutová

Lubomír Serdel: „Veď sny si treba plniť.“

Vavrečan **Lubomír Serdel** (44) vlastní autoservis APTOCAR vo Vavrečke a popri práci si splnil svoj chlapčenský sen. Najskôr chodil na automobilové preteky ako divák, no čoskoro sa začal pohrávať s myšlienkou postaviť sa na štart aj on sám. Neostal len pri snoch. Pred rokom si kúpil svoje prvé pretekárske auto a prihlásil sa do amatérskej súťaže automobilových pretekov. Jazdí na špeciálne upravenom aute značky Opel Astra z roku 2000, s ktorým sa zúčastňuje autoslalomov v kategórii do dvoch litrov. Najčastejšie preteká na letisku v Handlovej, kde sa stretáva približne osemdesiat jazdcov.

„Na začiatku som to bral ako sobotňajší relax – čas, kedy môžem vypnúť, vyskúšať si to a užiť si jazdu,“ hovorí Lubomír. V prvom preteku v júni 2025 skončil pre poruchu motora na posledných priečkach, no hneď v druhom obsadil pekné šieste miesto. S každým ďalším štartom sa zlepšoval a počas svojej prvej sezóny vybojoval 2. miesto v Handlovej a 3. miesto na Kubínskej holi. V celkovom poradí sa ako nováčik vo svojej kategórii prepracoval do prvej pätky súťažiach.

Jeho pretekárska Astra je špeciálne upravená a nemôže jazdiť po bežných cestách. Pod kapotou skrýva motor s objemom 1998 cm³ s výkonom 150 kW. Má športové sedačky, päťbodové pásy, bezpečnostný rám, ako aj antikorovú nádrž umiestnenú za sedadlom vodiča. Auto má upravený diferenciál (samosvor), vďaka čomu záber prenášajú obe kolesá naraz a tiež hydraulickú ručnú brzdu, na precízne driftovanie. Na pretekoch jazdí na špeciálnych SLICK pneumatikách, ktoré vydržia len niekoľko jazd. Po každom preteku si auto prejde dôkladnou kontrolou a údržbou. Z pôvodného auta ostal v pod-

state iba skelet, a preto je veľkou výhodou, že má „Apfo,“ ako ho kamaráti familiárne volajú, vlastný autoservis. Všetky úpravy a opravy si na aute robí sám.

Počas zimy plánuje svoje auto „generálkovať“ a pripraviť ho na ďalšiu sezónu tak, aby spĺňalo aj podmienky na získanie licencie pretekára SAMŠ (Slovenská asociácia motorového športu). Tá mu umožní zúčastniť sa Slovenského pohára – vyššej bodovanej amatérskej súťaže s pretekmi po celom Slovensku. Na budúci rok by sa rád predstavil aj na medzinárodných pretekoch v Dolnej Strehovej, kde štartuje približne 150 jazdcov. Tieto súťaže mu otvoria dvere medzi skúsenejších a náročnejších motoristických súperov.

Jeho najväčšími fanúšikmi sú štvorročný syn Lucas a otec Albín. Nevynechajú ani jeden pretek a tešia sa z každého úspechu. Dedo pre svojho vnuka práve skladá malú športovú buginu, na ktorej by sa mal Lucas na budúci rok zúčastniť svojho prvého preteku. „Chce si to vyskúšať, uvidíme ako to zvládne. Trénuje doma na elektrickom autíčku cez prekážkovú dráhu, ktorú sme mu postavili na dvore a veľmi ho to baví. Keď príde do cieľa, zdvihne pohár a teší sa, že vyhral ☺. Je to môj najväčší fanúšik a ja zase jeho.“

„Ak mi to zdravie a financie dovoľia, chcel by som si v budúcnosti vyskúšať aj autokros. Je to oveľa náročnejší pretek ako autoslalom, a to najmä z hľadiska financií a nárokov na vybavenie a servis auta, ale ten adrenalín ma láka,“ hovorí

Lubomír a prezrádza aj svoj ďalší sen – vybudovať v okolí Vavrečky malú autokrovovú trať pre deti aj dospelých. „Bola by to príležitosť pre všetkých vyskúšať si tento zaujímavý šport. Najmenší by mohli jazdiť na elektrických autíčkach, alebo motokárach, starší na buginách a dospelí by si mohli dopriať ten pravý adrenalín. Nikdy nie je neskoro začať. Sám som toho príkladom, keďže som začal až po štyridsiatke,“ hovorí o svojich plánoch a snoch rodený Vavrečan.

Na otázku, čo preňho motoristický svet znamená, odpovedá: „Tento šport ma veľmi baví, je to pre mňa adrenalínová forma relaxu. Vtedy vypnem telefóny a nemyslím na prácu ani starosti. Na pretekoch býva výborná atmosféra. Hučia tam motory, vo vzduchu cítiť vôňu benzínu a pretekárskych gúm a stretáva sa tam skvelá partia srdečných ľudí.“

A kde hľadá motiváciu? „Medzi pretekármi sa hovorí, že keď som desiaty, prečo nemôžem byť deviaty a keď som deviaty, prečo nie ôsmy? V prvom kole jedného preteku som na veľmi skúseného pretekára strácal iba stotinu sekundy, no v druhom kole som mal ja asi viac strachu a on viac odvahy, a tak si zvýšil náskok,“ spomína Lubomír. „Práve takéto situácie ma ťahajú vpred a motivujú byť stále lepším. Môj syn Lucas mi pred každým pretekem nakreslí obrázok pretekárskeho auta, s ktorým ma potom povzbudzuje na štarte. Dedo sleduje časy a radí, kde pridať, či ubrať a moja priateľka na nás trochu počas pretekov dohliada. Mám tú najlepšiu fanúšikovskú základňu pre môj začínajúci APTO RACING TEAM a aj preto ma to baví stále viac. Veď sny si treba plniť.“

Michaela Pazúriková

Futbalová jeseň

Muži

Po jesennej časti vládne vo Vavrečke s umiestnením na siedmom mieste spokojnosť. Z trinástich kôl sme dokázali v deviatich z nich bodovať. Jediná škoda je, že Vavrečka vynikala v remízových výsledkoch. Tých máme na konte najviac v celej súťaži - päť. Umiestnenie by bolo určite ešte lepšie, keby sme dokázali dotiahnuť niektoré dobre rozohraté zápasy, ako napríklad so Žabokrekmi, do víťazného konca. Žabokrekky vo Vavrečke vyrovnali na 1:1, v 97 minúte. Tak isto nás mrzí veľmi nevydarený zápas na domácom ihrisku s Novoťou. Na druhej strane nás potešili dobré výsledky ku koncu jesene, kedy sme dokázali poraziť aj silnú Černovú. Naším najlepším strelcom po jesennej časti bol kapitán tímu Jaroslav Hrubjak, autor šiestich gólov.

Chcel by som sa poďakovať všetkým hráčom, ktorí sa počas jesene zapojili do súťaže a reprezentovali tím Vavrečky. Veľké poďakovanie patrí aj celému výboru TJ Slovan Magura Vavrečka za to, že všetko fungovalo na sto percent. Jediná škvrna prvej polovice súťaže je zhoršenie správania sa niektorých našich skalných fanúšikov. Čoho následkom boli negatívne zápisy delegátov po domácich zápasoch a zlá reklama pre náš klub. Aj

takéto nevhodné správanie mohlo prispieť k rozhodnutiu trénera ukončiť svoju trénerskú činnosť v našom klube. Chceli by sme sa týmto poďakovať trénerovi Rastislavovi Petrekovi za jeho veľmi dobre odvedenú prácu s našim mužstvom. Jeho rozhodnutie nás veľmi prekvapilo, no musíme ho rešpektovať a do jeho ďalšej trénerskej kariéry mu prajeme veľa úspechov.

Dorast

Chlapci z nášho dorastu majú za sebou vydarenú jesennú časť sezóny. So ziskom 33 bodov zimujú na druhom mieste tabuľky.

Dorastenci majú najproduktívnejší útok v celej súťaži. Nastriehali 64 gólov. Najlepšími strelcami sú Samuel Muroň - autor 16-tich gólov a veľmi dobre mu sekundujú Maroš Farbák s 13-timi gólmi a Tadeáš Chajdiak, ktorý strelil 12 gólov. Chlapci celú jesennú časť sezóny hrali o čelo tabuľky. Niektorí z nich zrejme neuniesli svoje "výherné ego" a ich disciplína a správanie sa rapídne zhoršili, čoho dôsledkom bolo nazbieranie veľkého množstva zbytočných žltých a červených kariet. Úlohou trénera Michala Hrkľa ml. bude v jarnej časti sezóny tento "neduh" odstrániť. Vo Vavrečke vyrastá generácia šikovných mladých hráčov, dôkazom čoho sú chlapci, ktorí sa zapájajú už aj do mužského futbalu - Samuel Minárik, Tadeáš Chajdiak, Maroš Farbák, Ján Kubica a Martin Kurtulík. Verím, že so zlepšením disciplíny a dobrou zimnou prípravou sa naši dorastenci o prvé miesto na jar pobijú.

Žiaci

Pred začiatkom jesennej časti sezóny do žiackeho tímu pribudli aj tri dievčatá - Michaela Michalčíková z Lokce, Viktória Paľová z Babína a Karolína Freimane z Oravskej Jasenice. Pre veľmi mladý tím našich žiakov to bola veľká posila, z čoho mal radosť aj tréner Anton Jankola. Polovicu sezóny ukončili žiaci deviatym miestom v tabuľke. Najlepším strelcom je Oliver

Pepucha, ktorý dal 12 gólov a druhým Peter Holmík so šiestimi gólmi. Dorastenci by si mohli zobrať príklad od našich žiakov, pretože za celú jesennú časť dostali iba dve karty. Pod vedením trénera Antona Jankolu je vidieť veľké napredovanie hráčov a radosť z hry.

Prípravka U11

Táto skupina mladých futbalistov má za sebou vydarenú jeseň. Začiatok sezóny bol pomalší - počas prázdnin sme mali problém s dochádzkou na tréningy aj zápasy, no po prázdninách sa to rozbehlo naplno. Deti začali poctivo trénovať a ich výkony išli rýchlo hore. Zároveň pomohlo aj to, že sa už vekovo dotiahli

na svoju kategóriu. Kým v minulosti sa proti starším súperom výsledkovo trápili, túto sezónu prehrali len tri zápasy.

Na chlapcoch je vidieť, že rastú nielen výkonnosťne, ale aj tímovo. Poďakovanie patrí trénerovi Františkovi Pazúrikovi a rodičom za podporu a za to, že vedú svoje deti k pohybu.

Prípravka U9

Naša najmladšia futbalová partia má za sebou úspešnú časť sezóny. Po minuloročnej premiére v súťaži sme už tento rok vedeli do čoho ideme a deti to ľahšie zvládali. Od prvých tréningov bolo vidieť ako rýchlo sa učia. Z ich nasadenia a radosti z hry sa netešia len tréneri, ale najmä ich rodičia. Zápasové skúsenosti zbierajú aj naši najmenší, len šestočlní chlapci, ktorí sa už dnes učia prvým futbalovým krokom. Veľmi nás teší, ako naši najmenší futbalisti napredujú a tešíme sa z každého ich úspechu, či zlepšenia. Ďakujeme trénerom -

Brayanovi, Petrovi Sečovi a pomocníkom Vladkovi Skokovskému a Timonovi Jankolovi za vedenie prípravky. Ďakujeme aj rodičom za ich veľkú podporu.

Na záver chcem poďakovať obci Vavrečka a všetkým našim sponzorom, ktorí akýmkoľvek spôsobom podporujú futbal v našej obci. Bez ich pomoci by to nešlo. Poďakovanie patrí aj našim slušným fanúšikom, ktorí vytvárajú pozitívnu atmosféru počas zápasov.

Michal Hrkeľ, predseda TJ Slovan Magura Vavrečka

Žiaci zvíťazili na turnaji JUNIOR CUP U15

V sobotu 29. novembra 2025 sa naša U15 zúčastnila kvalitne obsadeného JUNIOR CUP U15 v Mútnom. Úvodný zápas sme síce prehrali s Veličnou 0:2 – bola to však prvá a zároveň posledná strata našich chlapcov na turnaji. V ďalšom priebehu sme postupne zvíťazili nad Žabokrekmi (2:1), nad Novou Bystricou (2:0) a nad Oravskou Jasenicou 2 (2:1). Po týchto výsledkoch sme postúpili do finále proti Oravskej Jasenici 1, kde sme po góle v poslednej minúte zápasu zvíťazili a tešili sa z celkového triumfu na turnaji. Najlepším hráčom nášho mužstva sa stal Vladko Skokovskiyi a najlepším hráčom celého turnaja náš kapitán Oliver Pepucha. Chalanom srdečne gratulujem a verím, že ich tento úspech povzbudí do ďalšej fázy futbalového rastu.

Anton Jankola - tréner žiakov

Prípravka má nové tímové súpravy

Vďaka našim partnerom a podporovateľom sa podarila veľká vec. Všetky deti z prípravky budú odteraz reprezentovať náš klub v jednotných športových súpravách. Veľký nápis "VAVREČKA" budú deti nosiť s hrdosťou k svojej obci, a to nielen na futbalovom ihrisku, ale aj mimo neho.

V mene najmladších futbalových hráčov z TJ Slovan Magura Vavrečka ďakujeme všetkým, ktorí nás podporili. Bez Vás by sa nám to nepodarilo.

Partneri prípravky TJ Slovan Magura Vavrečka:

- **VAMEX** – výroba a montáž okien, dverí a žalúzií
- **DEVRO INŠTALÁCIE** – Matúš Dendis – kúrenie, fotovoltika, elektro
- **CANSTAV** – Hrubjakovci – spracovanie a predaj dreva
- **MPKS-elektro, s.r.o.** – priemyselné elektroinštalácie
- **MA-BIKE** – Matúš Ujmiak – predaj bicyklov
- **MH VAJCIA** – Michal Hrkeľ – čerstvé vajčička pre zdravé raňajky
- **KRASMED s.r.o.** – Matúš Krasničan – odborná pomoc pri problémoch s pohybovým aparátom
- **PIVNÉ SETY ORAVA a SVET EXOTIKY** – Michal Pazúrik – prenájom stanov, pívnych setov a burza exotických zvierat
- **SECOND HAND Námestovo** - oblečenie pre celú rodinu
- **PNEUBEST Námestovo** – Matej Janotík – pneuservis a taxi služby
- a jeden sponzor, ktorý si želal zostať v anonymite.

Vďaka všetkým partnerom môžu deti hrdo reprezentovať Vavrečku vo farbách svojho klubu. Ešte raz – úprimné ďakujeme!

František Pazúrik, tréner prípravky

Brána do pokoja duše

Nad Vavrečkou, tam kde potok Adamka jemne zurčí medzi stromami a les si stráži svoje ticho, vyrástlo miesto, ktoré dnes mnohí volajú „pri sv. Šarbelovi“. Nevzniklo náhodou. Zrodilo sa v modlitbe, v priateľstve a v otvorenom srdci niekoľkých mužov, ktorí hľadali pokoj pre seba a postupne ho vytvorili aj pre ostatných.

Príbeh tohto nádherného miesta sa začal jednoducho. Marek Farbák a František Vojtechovský sa raz do týždňa stretávali pri kapličke na spoločnej modlitbe. Tam jedného dňa natrafili na Rudolfa Ďuranu. Pridal sa k nim. Po čase aj Albín Kasan, Gabriel Minárik, Marián Znak, Peter Kurtulík, Ladislav Šnapko či Tomáš Madleňák. Nepotrebovali nič veľké – iba priestor, kde by sa v spoločnej modlitbe mohli obrátiť k Bohu: poďakovať, poprosiť, odprosiť a popritom sa aj jednoducho, len tak chlapsky porozprávať o svojich radoostiach či starostiach. Keď ich pri kapličke pribúdalo a nechceli rušiť iných, dozrela v nich myšlienka vytvoriť si vlastné miesto. Pôvodný plán bol skromný: jedna socha sv. Charbela a dve lavičky. Nič viac.

Hľadali priestor, ktorý by bol pokojný, nie príliš blízko, no ani nie ďaleko. Našli krásne miesto pri potoku Adamka. Podali žiadosť na pozemkový fond o prenájom, no neskôr zistili, že skutočnými vlastníkami sú Bakaľovci z Ťapešova. Dohoda s rodinou zo susednej obce sa nerodila ľahko, no nakoniec sa ich podarilo presvedčiť o dobrom úmysle. Vlastníci súhlasili a myšlienku podporili. Vďaka nim

mohli začať. Všetko vznikalo postupne, bez projektu, bez veľkých plánov – iba z vlastných rúk, vlastnej vôle a tichej dôvery v Božie vedenie.

Prvým reálnym krokom bola socha sv. Charbela. Rudolf priniesol dubové dre-

vo z Košíc a rezbár Milan Kuchtiak z Mútneho z neho vyrezal sochu, ktorá dnes stojí ako tichý svedok ich viery. Charbel so sklonenou hlavou je symbolom pokory, odovzdanosti a tichej modlitby. Svätec, ktorého život bol naplnený mlčaním, modlitbou a zázkami, ktoré sa diali na jeho prí-

hovor. Po jeho smrti v roku 1898 zostalo jeho telo dlhé roky neporušené a vylučovalo tekutinu - zvláštny olej s vôňou neba, spájaný s mnohými uzdraveniami. Sv. Charbel je dodnes vnímaný ako duchovný liečiteľ pokoja, uzdravenia a vnútornej rovnováhy. „Marek mi raz daroval medailón so sv. Charbelom a naše spoločné modlenia boli odvtedy v duchu prosieb k tomuto svätcovi a jeho odkazu,“ spomí-

na František. Marek k tomu dodáva: „Charbel zdvihol svoj pohľad zo sklonenej hlavy iba pri pozdvíhovaní Eucharistie, preto sa jeho sklonená hlava považuje za symbol hlboké pokory a úplného sústredenia sa na Boha. A práve jeho príbeh bol tým, čo nás najviac oslovilo a priviedlo na túto cestu.“

Keď socha stála, muži cítili, že má byť súčasťou niečoho väčšieho. Dohodli sa, že vytvoria symbolické slovenské trojvršie so sochami troch svätcov, nad ktorým umiestnia dvojkríž. K Charbelovi tak pribudol sv. Jozef a páter Pio – muž rodiny a muž obety. Sochy vyrezal rezbár Marián Hutira z Vasilova, ktorý neskôr vyrobil aj lavičky s anjeli.

Tento výber nebol náhodný.

Sv. Charbel symbolizuje hlboké ticho, pokoru a uzdravenie duše. Je svätcem, ktorý učí, že Boha možno nájsť v úplnej jednoduchosti.

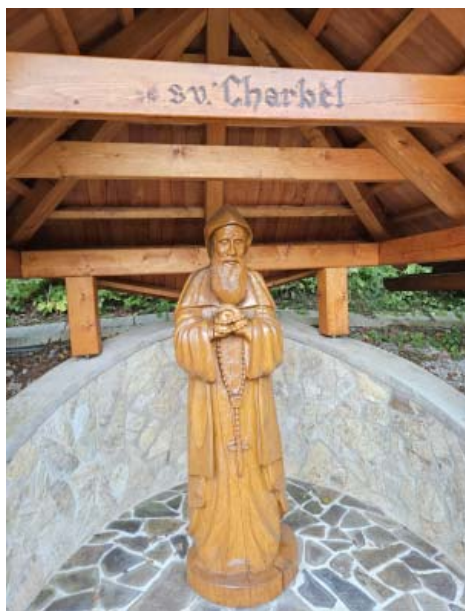
Sv. Jozef je ochrancom rodín a robotníkov. „Sme všetci rodiny. A Jozef chránil tú najvzácnejšiu – Ježiša a Máriu,“ hovoria chlapi. Bol mužom, ktorý nehovoril veľa, ale konal. Je to vzor statočnosti, práce a tichej lásky.

Páter Pio je svätec spovede, poslušnosti a obety. Muž, ktorý niesol stigmy a zasvätil život uzmierneniu ľudí s Bohom. Bol tvrdý na seba, ale plný lásky k trpiacim.

Spolu tvoria duchovnú trojicu, ktorá

dáva celému miestu jasné poslanstvo: pokora, ochrana a uzdravenie.

K sochám časom pribudol mostík, chodníky, schody, kvetinová výzdoba, terasy. Pred vstupom stojí brána s dvoma archanjelmi – Michalom a Gabrielom – ako strážcami pokoja. S kvetinovou výzdobou pomohli manželky. Tabule s modlitbami a textami vypálil Florián Hrkeľ. Lavičky, prístrešky a všetky detaily vyrábali pomaly, krok za krokom. Popri práci sa smiali, modlili, pomáhali si, upevnili priateľstvá. Ako muži hovoria: „Nič sa nikomu nezjavilo. To sú len dedinské reči. Ale veríme, že traja svätci nás pri tvorbe tohto miesta viedli. Oni nám dali tie vnuknutia a ukázali cestu.“

Na otázku financií chlapi nechcú priamo odpovedať. Zhodli sa na tom, že každý z partie prispel toľko, koľko mohol. A spomínajú, že pomohli aj ďalší ľudia z Vavrečky, ale aj z okolitých obcí. „Keď sa nám niekto poďakuje, tak tým zaplatí. My to chceme mať zaplatené až tam hore,“ dodáva jeden z nich.

Bývalý farár z Vavrečky požehnal sochy v roku 2022. O rok neskôr, keď k nim pribudol aj kríž s Ježišom, prišiel ho posvätiť Metod Frívalský. S príchodom nového duchovného otca do vavrečskej farnosti sa na tomto mieste v septembri 2025 konala aj prvá svätá omša. „Ľudia z obce mi hovorili o mieste za Vavrečkou, kde je socha sv. Charbela. Išiel som sa tam pozrieť a uvedomil som si, že práca chlapov na tomto mieste má byť odmenená nielen peknými sochami, ale aj vnesením duchovného a hlavne prítomného Krista na tomto mieste pri nejakých výročiach.“

hovorí farár Tomáš Gondkovský.

Omša bola silná, pokojná a nezabudnuteľná. Ľudia stáli v tichu a mnohí cítili, že modlitba tu znie inak – akoby hlbšie, pokojnejšie a osobnejšie. Konala sa pri príležitosti výročia smrti sv. pátra Pia, za prítomnosti jeho relikvie a tiež relikvie sv.

Tomáša Akvinského, veľkého teológa a učiteľa cirkvi. Obe relikvie sú od roku 2017 uchovávané v kostole sv. Anny a našej farnosti ich daroval rodák Dávid Sklarčík - pri príležitosti svojich primícií. Relikvie majú pre veriacich hlboký význam a pripomínajú, že svätci boli skutoční ľudia, ktorí žili medzi nami.

Pre tvorcov tohto miesta bola omša veľkou duchovnou posilou a potvrdením, že ich úsilie malo zmysel. Vnímali to ako chvíľu vďaky, požehnanie a radosti z toho, že miesto, ktoré vzniklo z modlitby a priateľstva, dnes slúži celej farnosti.

Po omši pripravili chlapi s dobrovoľníkmi aj malé občerstvenie. Ľudia zostali spolu dlhšie, rozprávali sa, zdieľali svoje dojmy a mnohí tam okrem modlitby našli aj spoločenstvo a priateľstvo, ktoré k takémuto miestu prirodzene patrí.

Každý z tvorcov tohto miesta má k nemu svoj vlastný vzťah. Albín hovorí, že tu nachádza silu partie a miesto, kde môžu spoločne vyprosovať, čo práve potrebujú. Marek sem chodí rád. „Je to brána do pokoja duše. Povieme si všetko, vzájomne sa podporujeme, neurážame sa a poradíme si.“ Rudolf, vdovec, priznáva, že sa teší na každú modlitbu. „Keď sa stretnem s kamarátmi, cítim sa dobre. Nebola by nedeľa bez tejto modlitby.“ František tu nachádza pokoj, nové myšlienky a vďaku: „Som rád, že sa môžem pomodliť za moju rodinu a priateľov.“

Ich slová sú jednoduché, ale hlboké. Presne ako celé toto miesto.

Keď človek odchádza od „Šarbela“, často ani nevie pomenovať, čo v ňom zanechalo najväčší dojem. Možno ticho lesa, ktoré sa tu mieša s modlitbou. Možno

stopy práce, ktorú miestni chlapi vložili do každého trámu, schodu či sochy. Alebo možno len pocít, že tu je všetko správne – pokojné, pokorné a úprimné.

Tri sochy – sv. Charbel, sv. Jozef a páter Pio – neovládajú priestor silou, ale prítomnosťou. Každá nesie vlastné poslanstvo, no spolu vytvárajú miesto, kde sa človek zastaví a aspoň na chvíľu cíti, že nie je sám.

„Šarbel“ nad Vavrečkou dnes patrí všetkým, ktorí prichádzajú v tichosti prosiť, ďakovať alebo len načerpať pokoj. A hoci je toto miesto dielom rúk iba pár mužov, jeho sila patrí celej obci.

Je dôkazom toho, že aj malé dedinské spoločenstvo dokáže vytvoriť niečo, čo pretrvá. Miesto, ktoré nebude pripomínať tvorcov svojou slávou, ale ich dobrotou, vierou a odhodlaním.

Miesto, ktoré bude ešte dlho stáť ako skutočná Brána do pokoja duše.

Michaela Pazúriková

Vianočné posolstvá z Vavrečky

„Boh nech žehná našu obec, aj všetkých ľudí dobrej vôle a aby sme pochopili, čo je podstata duchovného života. Kristus sa narodil nielen na Vianoce, ale počas celého roka v našom srdci. To Vám želám, ako duchovný otec tejto farnosti.“

Tomáš Gondkovský, duchovný otec

„Vianoce nech vám prinesú pokoj a radosť, v rodine smiech, lásku a chvíle radostné, nový rok nech je plný zdravia a šťastia, a každý deň nech vám prináša maličkosti krásne.“

Karol Pjenteľ, starosta obce

„Vianoce nám každý rok šepkajú, že aj najmenší lúč dobra dokáže rozjasniť celý svet a vnieť teplo tam, kde by sme ho najmenej čakali. Nech vo Vás tieto sviatky zanechajú odvahu byť jeden druhému svetlom, ktoré zahreje aj tie najchladnejšie zimné dni. A nech sú pripomienkou, že najväčším darom sme si navzájom my sami. V mene celej našej školy, prajeme všetkým požehnané Vianoce, ktoré sa dotknú srdca a zostanú v ňom dlho po tom, ako ich tiché kúzllo utíchne.“

Dana Serdelová, riaditeľka ZŠ a MŠ Vavrečka

„V čase Vianoc prajeme Vám chvíle plné šťastia a nech Vás sprevádza vždy hviezda jasná. V našich horách načerpajte pokoj a silu a v novom roku nech máte pohodovú každú chvíľu.“

Požehnané Vianoce Vám praje
Spoločenstvo urbarialistov obce Vavrečka.“

Olga Bednárková, predsedníčka Spol. urbarialistov

„Požehnané a milostiplné vianočné sviatky, kde nebude chýbať láska, pokoj a porozumenie v celej rodine. Milí spoluobčania, do nového roka Vám prajeme zdravie, šťastie, lásku, aby rodinná pohoda vianočných sviatkov trvala po celý rok 2026.“

Anna Hrkľová, predsedníčka Klubu dôchodcov z Vavrečky

„S príchodom najkrajších sviatkov pokoja, lásky a porozumenia prajeme všetkým našim spoluobčanom, nech sa rozhorí iba plameň lásky v srdciach Vašich najbližších. Aby ste vianočné sviatky prežili v porozumení, zdraví a Božom pokoji. Do nového roka veľa zdravia, šťastia, úspechov a životnej aj pracovnej pohody želá Dobrovoľný hasičský zbor.“

Michal Hrkel, veliteľ DHZ Vavrečka

„Milí priatelia prírody, v mene Poľovníckeho združenia Vám prajeme pokojné a radostné Vianoce. Nech pokoj z vavrečských hôr nájde cestu aj do Vašich domovov. Do Nového roka Vám želáme pevné zdravie, dostatok síl a veľa rodinnej pohody.“

Imrich Holma, Poľovnícke združenie Háj

„Prajeme všetkým priaznivcom športu vo Vavrečke hlavne veľa zdravia, šťastia a rodinnej pohody. Krásne prežitie vianočných sviatkov v kruhu svojej rodiny. Všetko dobré do nového roka, aby bol krajší a úspešnejší ako ten predošlý a veľa športových úspechov.“

Michal Hrkel, TJ Slovan Magura Vavrečka

„Milí Vavrečania, veľmi nás teší, že každoročne rastie počet ľudí, ktorí využívajú otužilecký bazén, ktorý sme pre Vás s radosťou vybudovali. Ďakujeme Vám za Vašu priazeň a podporu. Prajeme Vám požehnané a radostné Vianoce v kruhu najbližších. Nech Vám sila studenej vody pomáha prekonávať vlastné limity, posilní zdravie a imunitu.“

Rastislav Poláčik, OZ Vavrečské labute

„Milí čitatelia, prajeme Vám krásne a pokojné prežitie vianočných sviatkov, veľa radosti a pekných chvíľ strávených s tými, ktorí sú Vám najbližší.“

Sme radi, že si Vavrečník vždy nájde cestu do Vašich schránok. V dnešnej digitálnej dobe je vzácnosťou držať v rukách skutočné noviny, prelistovať si ich a v pokoji sa začítať do príbehov, ktoré spolu tvoríme. O to viac si vážime všetky Vaše pozitívne ohlasy a podporu, ktorá nás motivuje pokračovať v tejto spoločnej práci. Do nového roka Vám prajeme veľa zdravia, spokojnosti a dobrých správ – nielen v našom Vavrečníku, ale najmä vo Vašom vlastnom živote.“

Krásne Vianoce a šťastný Nový rok Vám praje

Redakčná rada obecných novín Vavrečník

pripravila: Michaela Pazúriková